

EIN-STEIN

ISZTÁRVÁRDIÓ

36.

**A TOLNAI LAJOS GIMNÁZIUM
DIÁKLAPJA**

TARTALOM

4-5. HOBBIK A SZÍNEEN

6-7. VADLESEN

8. PIC-TÚRÁK

9. VERSEK EMMA TOLLÁBÓL

10-11. HOBBIM, A SPORT

12. KÉZBEN A FEGYVER!

13. VIGYÁZAT! CSALOK!

14. PIC-TÚRÁK

15. LELKÜNK VÁGTAT...

16. SZAVAKON AGYALOK

17. OLYAN ÓÓÓ... FELSZABADÍTÓ!

18-20. TANÁRAINK VÁLASZOLTÁK

21. ARANYKÖPÉSEK

22-23. #INSTA

24. INTERJÚ AZ ÁLLAMTITKÁRRAL

25. BEMUTATKOZIK AZ ÚJ DÖK-ELNÖK

26-27. SZECSCAAVATÓ

28. 15 ÉRDEKESSÉG A CSOKIRÓL

29. ARANYKÖPÉSEK

30-31. VERSEK A 11.A TOLLÁBÓL

32. ÖKO-HÍREK

33. AZ IDŐJÁRÁS CSALAFINTASÁGAI

34. SZIGET VÁRA

35. A MUSZLIM NŐK VISELETE

36. MIT REJT EGY KÉZFOGÁS?

37. FRANKENSTEIN

38. ANIMEAJÁNLÓ

39. ZENE-KVÍZ

40-41. INTERJÚ AZ

ÖSZTÖNDÍJASOKKAL

42-44. DEUTSCHER KLASSENZUG

45. KÖNYVAJÁNLÓ

46-47. GASZTRO-ROVAT

48. KERESZTREJTVÉNY

49. IMPRESSZUM

BEVEZETŐ

Ismét eltelt egy év... 2020 utolsó havában járunk. De ez az év sajnos nem egészen úgy alakult, ahogy elterveztük: a járványhelyzet miatt rengeteg bonyodalommal, korlátozással és fájdalommal járt. De fel a fejjel! Lassan vége lesz! Most az a legfontosabb, hogy összetartsunk, támogassuk egymást! Úgy gondolom, hogy a karanténnak több pozitív hatása is van az életünkre, egyre többen találnak új elfoglaltságot vagy több idejük van a régi hobbijuk űzésére.

Miért olyan fontosak a hobbi életünkben? Mert színössé teszik a hétköznapijainkat, örömet szereznek, új lehetőséget jelentenek, jobban megismerjük önmagunkat, és megtanulunk önállóak lenni. Ráadásul még fitten és egészségesen is tartanak, nemcsak fizikailag, hanem értelmi/érzelmi szinten is. Mindegy, hogy valakit a vadászat, a kézilabda, a lovaglás, az airsoft, a bűvészet, az éneklés, a sütés-főzés, a rajzolás, a fotózás vagy akár a versírás tesz boldoggá; egy a lényeg, hogy megtaláljuk azt az elfoglaltságot, amiben önmagunk lehetünk. Azért szép az élet, mert minden ember különleges, mindenki mással tölti a szabadidejét, ezáltal színössébbé válik a világ.

Úgy gondolom, hogy most az a legfontosabb, hogy valamiféle pozitivitást vigyünk a hétköznapijainkba, ebben segítségünkre vannak hobbijaink is. Ezenkívül nagyon fontos, hogy karácsonykor együtt lehessen a család, és egészségesen vágjunk neki az új évnek! Müller Péter szavaival élve a „karácsony nem az ész, hanem a szív ünnepe. És a szív érzi, hogy azok is ott állnak veled a karácsonyfa körül, akiket a szemeddel nem látsz és az eszeddel nem hiszel!”

Ezekkel a gondolatokkal kívánok a szerkesztőség minden tagja nevében kellemes karácsonyi ünnepeket, jó egészséget és sikereiben gazdag, boldog új évet minden olvasónknak!

Folkmann-Papp Petra

Főszerkesztő

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Strukturális
és Beruházási Alapok

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

MILYEN HOBBI ILLIK HOZZÁD?

1. MIT TESZEL ELŐSZÖR, HA HAZAÉRSZ?

- a) tanulok
- b) játszok
- c) alszok/pihenek

2. MIT SZOKTÁL CSINÁLNI KIKAPCSOLÓDÁSKÉPPEN?

- a) olvasok, verseket írok
- b) elmegyek bulizni a haverokkal
- c) zenét hallgatok, sorozatokat nézek

3. MI A LEGFONTOS SZÁMODRA AZ ALÁBBIK KÖZÜL?

- a) siker
- b) nevetés
- c) relaxálás

4. MILYEN TULAJDONSÁGOK JELLEMZŐEK RÁD?

- a) nyugodt, kreatív, szorgalmas
- b) energikus, spontán, kitartó
- c) kíváncsi, barátságos, igazságos

5. MENNYIRE VAGY TÁRSASÁGKEDVELŐ?

- a) inkább egyedül vagyok
- b) mindig a barátaimmal vagyok
- c) elvagyok egyedül is, de jobban szeretek a barátaimmal maradni

6. MILYEN ILLATOKAT KEDVELSZ?

- a) fahéj, citrom, levendula
- b) benzin, frissen levágott fű, festék
- c) rózsa, öblítő, új könyv

7. MENNYIRE VAGY FÁRADÉKONY?

- a) 1-2 óra alatt nagyon elfáradok
- b) csak estére fáradok el
- c) 4-5 óra alatt fáradok el

SZÁMOLD ÖSSZE, MELYIK BETŰJELBŐL VAN A LEGTÖBB!

Ha az a)-ból van a legtöbb, akkor ajánlom neked a fejtörők, keresztrejtvények fejtését, rajzolást, festést, olvasást, horgászatot és a sakkot.

Ha a b)-ból van a legtöbb, ajánlom neked a sportokat, fizikai aktivitást, pl. túrázást, teniszt, lovaglást, íjászatot, kosárlabdát

Ha a c)-ból van a legtöbb, ajánlom neked az éneklést, játékot valamilyen hangszeren, főzést.

HOBBI

Most hobbiké a főszerep, jobba teszi életünk, Kell az életben valami, mit igazán élvezünk. Horgászat, lovaglás, olvasás, vagy bármi, Az életét mindenki hobbiival szeretné zárni. Ne fordítsd az egész életed tanulásra, Egy normális embernek szüksége van lazulásra.

Horgászni szeretsz? Te ezt tartod lazulásnak? Nyáron a legjobb, mikor vége van a tanulásnak. Sok szép halat láthatsz, a természet varázslatos, Ahogy a szerelék a vízbe csobban, egyszerűen csodálatos.

Csend van, a parton csak a horgászok élnek, Nyugalom, talán ettől tűnik a horgászat ilyen szépnek.

Lovaglás? Még ilyen szép állatot, elképesztő! Ahogy a ló az akadályokat veszi, az mennyire szemfényvesztő! Másra nem tudsz koncentrálni, a tekinteted elfedett, Látásod, a lovad szemében, teljesen elveszett. Mikor felpattansz a lóra, és a tiéd a pálya, Az állat, hogy irányítsd, csak azt várja!

Esetleg olvasni szeretsz, ebben látsz értelmet? Ahogy téged egy könyv, a könyvet is ugyanúgy érdekléd.

Tanulhatsz, fejleszthetsz, ezzel csak jót teszel magadnak, Rengeteg információt küldesz nap mint nap az agyadnak.

Okosodhatsz tőle, az ismereted növekszik, Az olvasástól az értelméd soha el nem öregszik!

/Bóni Jázmin Ivett 12. A/

/Néth Lara 9. A/

CSAK KREATÍVAN!

Nekem a karantén olyan arcát mutatta meg, amire alaphelyzetben nem nagyon lettem volna kíváncsi: a húgommal ketten maradtunk itthon. Tudni kell rólunk, hogy nem igazán jövünk ki egymással, ezért a barkácsolásba fojtottam minden bánatom.

Az interneten számtalan videóban láttam, hogy sokan saját kezűleg készítenek ékszereket, és ez nagyon megtetszett. Gondoltam, egyszer én is kipróbálhatnám, veszténivalóm nincs velem, maximum lesz pár karkötőm vagy fülbevalóm.

Összeírtam az alapanyagokat, majd megrendeltem őket. Elkezdtem készíteni az ékszereket, és olyan érzésem volt, mintha én ezt már csináltam volna. A bizsukészítés lett az új hobbim. Mikor kész lett az első körös Shamballa karkötőm, azonnal posztoltam a közösségi médiára. Nagyon sok megosztást, like-ot kaptam, ami hihetetlenül jólesett!

Sosem gondoltam volna, hogy a karantén ilyen kreativitást hoz ki belőlem! Mostanra már fülbevalóval, nyaklánccal, karkötővel, álmofogóval, kulcstartóval, és hajdísszel bővült a palettám!

/Fink Fatima 12. C/

KARÁCSONYI DIY

Hozzávalók:

- borosüveg
- üvegfesték
- ledes fényfüzér
- papír
- ruhaanyag
- mütoll
- ragasztópisztoly

Elkészítés:

Mosd meg az üveget, hogy megtapadjon a festék. Fesd meg a neked tetsző mintát, várd meg, hogy a festék megszáradjon. Ha Mikulást festettél, akkor vágd ki az övét, és ragaszd rá, ha Grincset, akkor tollat, ha hóembert, akkor ruhaanyagot ragassz rá.

Ha kész vagy a díszítéssel, tedd bele a fényfüzért, zárd le a parafadugóval az üveget.

/Fink Fatima 12. C/

VADLESEN

INTERJÚ SZLOBODICS ATTILÁVAL

MIÓTA ÉRDEKEL A VADÁSZAT?

Ez az életforma 8 éves korom óta tart, közel 11 éve, ugyanis akkor kezdett körvonalazódni bennem a természet és az erdő szeretete. Úgy fogott meg ez az egész embert kívánó fanatizmus, hogy keresztapám erdésztechnikus, ezzel összefüggésben hivatásos vadász, azaz vadőr: vele kezdődött el minden, nap mint nap a területen való lét, vadetetés, megfigyelés, óvás és a vadászat.

MIT JELENT NEKED A VADÁSZAT?

Sokaknak a vadászat egy visszataszító, állatkínzó, semmitérő tevékenység, szívtelen emberek szórakozása, de mondanom sem kell, hogy nem így van! A vadászatot sokan elítélik, merthogy gyilkolás, avagy tudatlan lövöldözés, de ez annál sokkal több. Visszatérve a kérdésre, ezt elmondani, szavakkal leírni nem lehet, ezt az életformát érezni kell! Amikor kimegyünk akármelyik vadász barátommal, rokonommal az erdőre, olyankor nyugalom és csend van. Nincs azon agyalás, hogy mi lesz holnap, holnapután vagy azután: akkor csak a jelen van és a nyugalom. Természetesen koncentrálni, figyelni kell!

Van a vadászatnak is több formája, ezek közé tartozik az egyéni, társas apróvad- vagy társas nagyvadhajítás, terelés, riglizés. Személyes élményeim alapján én a vadászatnak mindegyik formáját szeretem, hiszen jó hangulatban telnek, főleg a társas vadászatok. Mielőtt az elsütő billentyűt elhúzzuk, nagyon körültekintőnek kell lennünk, mivel ha a golyó egyszer elindul, utána nincs bocsánat

vagy „nem úgy akartam.” Épp ezért a vadászat sok odafigyelést igényel, keresztapám mondásával: „puskás ember lehet akárki, de vadászember nem mindenki.”

A vad etetése és gondviselése is nagymértékben befolyásolja a vadállomány mennyiségét és minőségét! A vadászat úgy zajlik, hogy nem a legegészségesebb állatot, hanem a gyenge, visszamaradott jószágokat kell szelektálni. Természetesen a vadászterületeknek, minden vadfajnak megvan a sajátos szépsége és idénye, amikor löni lehet rá. De ha Szent Hubertusz vagy Diána istennő nem kegyes hozzánk, nem lövünk semmit, mégis élményekkel, barátságokkal gazdagodunk. Mi, jágerek, szeretünk jókat enni, inni, beszélgetni, hiszen a régi vagy új barátságokat ilyenkor lehet a legjobban ápolni!

VOLTÁL MÁR KÜLFÖLDÖN IS VADÁSZNI? HA IGEN, MENNYIBEN MÁS, MINT MAGYARORSZÁGON?

Külföldön is voltam már vadászni, de Magyarországon szeretek a legjobban. Nálunk szerintem jó minőségű vadgazdálkodás folyik, nagyon jók a magyar vadászati lehetőségek, ezért Ausztriából, Németországból, Csehországból, Romániából, Angliából és még sok más országból is fordultak és még fordulnak meg nálunk vadászok!

TIZENKETTEDIKES VAGY, EZEN A TERÜLETEN KÉPZELED EL A JÖVŐDET IS?

Igen. Remélem, sikeresen el tudok helyezkedni ebben a szakmában, minél előbb léphetek a vadászterületre a saját fegyveremmel, hogy azt csinálhassam, amit szeretek!

/Schulcz Vivien 10. A/

VADAT, HALAT...

Az én hobbim a vadászat, már ha csúfolhatom annak, mert ez igazából egy életforma, hivatás lesz majd nekem később – remélhetőleg. Már kiskorom óta vittek vadászatokra, azóta szó szerint imádom az erdőt! Elmegyek mindenfelé és közben sok vadat látok, és már azt is el tudom bírálni, hogy milyen idős, selejt-e vagy kímélendő, erős példány-e, és ismerek pár jó helyet is, ahol sűrűn járnak vadak. Ha tehetem, mindig kint lógok az erdőben!

Jó pár rokonom vadászik, és nem mellesleg a lépcsőházunkban is van egy vadász. Sokszor a mezőrrrel megyek ki az erdőre itt Szekszárdon, nagyon jóban vagyunk. Támogat engem és örül is neki, hogy ilyen irányba tengődök! Legutóbb két napja voltunk egy jót kacsázni, igaz, nem került sor lövésre, de legalább kint voltunk, és eredményesen hívtunk kacsát. A vadászat egy igen jó kikapcsolódás, de nem egy olcsó mulatság, aki igazán kedveli, mint én, annak a pénz nem számít. A kedvenc vadászati módszerem a cserkelés, ami igazán izgalmas a leses vadászathoz képest, hiszen csendben kell megközelítenünk a vadat; persze minden vadászati módnak megvan a maga izgalma. Kedvenc vadászható fajom a vaddisznó, ami a vadak között a legrafináltabb és legokosabb - főleg a kan.

A vadászat mellett a másik hobbim a horgászat, amit szenvedéllyel űzök. Békéshalakra is szeretek horgászni, de ha horgászatról van szó, akkor a pergetés a kedvenc módszerem. Pergetéssel főleg ragadozóhalakra horgászunk, különféle műcsalikkal, mint például a gumihal, wobbler, rapala, villantók, spinnerbait stb.

Szóval én nem tudnék elképzelni más munkát, hivatást magamnak, mint a vadászatot! Nagyon fontos nekem – és beszélhetek más vadászok, erdészek nevében is –, hogy tiszteljem, tiszteljék a vadakat. Sajnos vannak kivételek, akik csak a lövést és a gyilkolást élvezik, de én biztos nem leszek ilyen!

/Gányi Csongor 11. B/

TANÁRAINK VÁLASZOLTÁK

MIVEL TÖLTIK A SZABADIDEJÜKET?

BÁN TAMÁS

Kedvenc szabadidős tevékenységem a vadászat. Hároméves korom óta járom az erdőt, nálunk ez családi hagyomány. Sajnos a mai magyar társadalomban elég nagy az ellenszenv a vadászat, a vadászok iránt. Rengeteg tudatlan ember van, akinek fogalma sincs a vadgazdálkodás lényegéről, ők csak az öldöklést látják... Pedig ez koránt sincs így! Ez egy legális állományszabályozás, hiszen nálunk nincs természetes ellensége az itt élő nagyvadfajoknak. Én sem magáért a vadászatért rajongok, sokkal inkább a természet közelsége, illetve a csend miatt szeretem. Természetesen ha sikerül valamit terítékre hozni, az csak hab a tortán!

CZECHMEISZTER DÁVID

A hobbim a vadászat. Szeretem benne a kihívásokat és a váratlan helyzeteket. Igazán közel a téli vadászatok állnak hozzám, így mindig várom, hogy havazzon. A vadászatot Édesapám révén szerettem meg! A természetben eltöltött idő mindig feltölt.

GYÉN SZILÁRD

Régen a szabadidőmben (amikor gimnazista voltam) rengeteg könyvet olvastam. Főleg vadászattal és természettel kapcsolatos könyveket, Kittenberger Kálmán, Széchenyi Zsigmond könyveit. Ebből következik, hogy vadászni is sokat jártam, rengeteg szép élményben volt részem, ami nem csak a zsákmányszerzéssel kapcsolatos. A természetben járni, a természettel egyggyé válni, megfigyelni számomra még most is nagy élmény. Ezt szeretném gyermekeimnek is átadni, éreztetni Velük.

/a válaszokat összegyűjtötte:
Folkmann-Papp Petra 12. A/

PIC-TÚRÁK

2018 végén kezdtem el fotókat készíteni. Először még nem volt igazán motivációm, de láttam, hogy van érzésem hozzá és folytattam. Kezdetben kicsit bizonytalan voltam magamban, de ez mára már eltűnt. Azt szeretem legjobban ebben

a tevékenységben, hogy kikapcsolja az embert, és az én esetemben ilyenkor csak a természet van és én. Nekem legalábbis ez a benyomásom a természetfotózásról.

/Csik László Viktor 9. B/

VERSEK

CSILLAGFÉNY

Néha túl világos van ahhoz,
Hogy meglássuk a sötétségben a világosságot.
Hisz beállunk a lámpa alá, mert azt fényesnek tartjuk,
De nem vesszük észre a sötét égbolton a csillagot.

Felérhet egy hazug lámpafény
Az égen fénylő csillaggal?
Felérhet egy ötszáz oldalas regény
Egy négysoros haikuval?

Hisz azért állunk lámpa alá,
Hogy a sötétség elől elrejtőzzünk,
S nem láthatunk így sosem csillagot,
Sosem, ha a lámpafénnyel beérjük.

Egy regény, melyet saját szórakoztatásunkra
Nap mint nap bújunk és olvasunk,
Felérhet-e azzal a tudással,
Amit négy sorból megkapunk?

Néha a kevesebb a több, mondják.
De kevesebb-e az egyáltalán?
Hisz számba sem veszünk egy lámpát,
Ha egy csillagról, s csillagfényről van szó.

Sosem értettem, hogy az emberek többsége
Miért választ egy lámpát millió csillag mellett?
Hisz a lámpa körtéje kiég, energiát emészt,
Míg a csillag maga az energiaforrás.

Míg feloltod a lámpát és krimet olvasol,
Kiülök én a csillagos ég alá, s gondolkodom.
De min is gondolkodom, kérdezed,
Hisz ezek csupán csak csillagok.

Te mire gondolsz, ha egy csillagra nézel?
Belegondolsz-e, mekkora az a csillag,
S milyen fényvel éghet, hogy csakis,
Csakis sötétségben látod?

Elgondolkozol-e, hogy milyen gyönyörű dolog
A legszebb fényt sötétségben látni,
S látni a gondolatot Van Gogh
Csillagos éj című festményében?

A sötétségben a fény,
A csillagos éj, ami megszokott számunkra,
S ez maga az egyensúly,
S annak legigazabb formája...

NÉGYLEVELŰ

Ha most az egyszer találnék egy négylevelű
lóherét,
Megoldódna minden problémám.
Ha egyet, egyetlen egyet találnék,
Végre újra boldoggá lehetnék!

Boldoggá tenne,
Ó, csupán egy négylevelű lóhere,
Mely fekszik a fűben megváltást keresve,
De nekem, nekem nem csak annyi lenne!

Ha találnék egy négylevelű lóherét,
Megsimogatnám, mint a szerelmet.
Ha most megtalálnám, kezembe venném,
És elmondanám neki, mi bántja lelkemet.

Ha most egy négylevelű lóhere rám találna,
Elmondanám neki, szerencsés, hogy más.
Szerencsés, hogy nem született olyannak,
Kit csak eltaposnak, mint a fűlbemászó bogarat.

Elmondanám neki, hogy mennyire sajnálom,
Hogy megfosztottam az életétől,
Bár őt is, mint engem, kivetették mássága
miatt,
Így ez a halál néki maga az újjászületés volna.

Drága szerencsés, kit sehol sem talállak,
Kit fűben ülve napfényvel szívemben,
Ihlettel teli életemben, szívemmel kereslek,
Légy boldog magányodban is, s tudd, hogy én
szeretlek.

/Hargitai Emma Hajnalka versei - 9. B/

HOBBIM, A SPORT

A KAPU A CÉL!

Az én hobbim a kézilabdázás. Egyik tesiórán kézilabdáztunk, és látta tanbá, hogy balkezes vagyok, majd óra után megkérdezte, hogy nem lenne-e kedvem játszani a csapatban, ugyanis kevés a balkezes játékos. Először nem nagyon volt kedvem ehhez az egészhez, de több heti gyözködés után elmentem egy edzésre. Régebben is szerettem a sportokat, mindig is tetszettek a küzdősportok, a testkontaktos játékok, de egészen az első edzésig nem tudtam, hogy a kézilabda ilyen kaliberű sport. Tehát nagyon megtetszett ez a mozgásforma, és elkezdtem edzésekre járni.

Elmentünk több diákolimpiára és egyre feljebb törtem a csapatban. Fél év elteltével megkérdezte az edző, hogy leigazolok-e, mert akkor tudnék bajnokságban játszani. Természetesen akkor már imádtam a kézilabdát és nem tudtam nemet mondani! Hétfvégén mehettem is az első NB II-es meccsemre. Néztam a többieket, az idősebbeket, és láttam, hogy hozzájuk képest még sehol sem vagyok, így fel sem mehettem a pályára. A következő egy-két hónapban csak a cserepadról nézhettem a meccseket. Nem tudom pontosan mit is éreztem... Lehet szomorúságot, lehet csalódottságot, nem tudom...

Kimentünk Erdélybe egy háromnapos bajnokságra, és végre először pályára állhattam. Olyan érzés volt, mintha nem lennék semmihez kötve, mintha minden körülöttem lévő rossz dolog elszállt volna. Ezen a kézilabda-mérkőzésen 4 gólt dobtam! Van egy szokása a csapatnak, ha egy új játékos legelső mérkőzésén az adott pályán gólt dob, meccs után az öltözőben le kell tolnia a nadrágját, és a csapattagok egy papucssal rávernek egyet a fenekére teljes erejükből. Ezt hívják „papucsozásnak.”

Én viszont ezt nem bántam, bátran álltam mindenki elé, mert csak az járt a fejemben, milyen jó is volt a meccs! A következő napokat Erdélyben végigjátszottam, csak úgy hasítottam a pályán!

A hazai meccseken is kivétel nélkül játszottam, egyre jobb eredményeket értem el. Ekkor már tudtam, hogy nekem igenis foglalkoznom kell ezzel a sporttal! A zenetanárom nem nagyon díjazta ezt az ötletet, ugyanis félt, hogy egyszer lesérülök, és véget vehetek a zenei karrieremnek. Őszintén szólva nem nagyon foglalkoztam vele. Tudtam, hogy csak jót szeretett volna nekem, de nagyon bennem volt az a jó érzés, amikor a pályán vagyok és a közönség sikít. Következő szezonban már kezdő játékosként léptem pályára. A harmadik meccsen Kalocsán védekeztem, és egy nagy darab srác futott velem szemben a pályán a labdával, mégis beálltam elé, és ahogy nekem szaladt a talán mázsás testével, kiugrott a bal vállam. Kegyetlen fájdalmakat éltem át ott a földön, néztem a közönséget, és láttam a rémült arcokat, de annyira fájta a vállam, hogy már azt sem tudtam, mi történik. Egyből kórházba kerültem, ahol visszaugrasztották a vállam. Négy orvost kellett hívni, mert egy sem merte először elvállalni a feladatot. Pár héttel később egy vizsgálaton kiderült, hogy letörött egy porc darab a vállamból, így meg kell műteni, vagy befejezhetem a sportolást. Mai napig a műtétet várom, és hogy újra pályára tudjak lépni!

/Dránovics László 11. B/

JUDO

Willst du Judo machen,
musst du auf Werte achten.
Kannst du diese nicht beachten,
Brauchts du Judo nicht betrachten.

Gleich ob schmal oder breit,
beginnt es mit der Höflichkeit.
Du machst es mit Überzeugung,
diese zeigst du durch Verbeugung.

Weisse Kittel, weisse Hose,
beide lang und ziemlich lose.
Gürtel aus gefärbten Streifen,
diene Gegner zuzugreifen.

/Verena Hille 11. A/

FUTBALL – VÁLASZOL GREGOR ZALÁN

A 11. A OSZTÁLY TANULÓJA

MIÉRT SZERETED A FOCIT?

Amikor kimegyek a pályára, minden gondom, fájdalmam elszáll, levezetem a feszültséget, egy hosszú nap után ki tudok kapcsolódni, és élvezem a focit. Posztomból adódóan (hátvéd vagyok) rengetegszer kerülök testi kontaktba, és nagyon jó érzés, amikor van egy remek becsúzásom vagy amikor nagyot mentek. Nyomás van rajtam, mivel ha hibázok (akár kicsit is), azt súlyosan megbünteti az ellenfél, de ezt is szeretem ebben a sportban: teljesíteni kell nyomás alatt is.

HOGY ALAKUL A „SPORTKARRIERED”?

Négyévesen már rúgtam a bőrt apukámmal, majd rá egy évre elkezdtem focizni a gyönki csapatban. Körülbelül kilencévesen Paksra igazoltam. Itt rengeteget fejlődtem, nagyon jó a közösség. Sajnos volt pár sérülésem, mint például: lábtörés, porcproblémák. Hála égnek ez már a múlt, és most úgy érzem, kirobbanó formában vagyok.

MENNYIT SZÁMÍT A KÖZÖSSÉG?

A futball egy csapatsport, sok idő, mire egy csapat megtalálja a közös hangot, de ha egyszer megvan, onnantól nincs megállás. Csapatban kell gondolkodni, nincs az, hogy egyedül megoldok mindent, és hogy én vagyok a legjobb: együtt nyerünk és együtt veszünk. Örülni kell egymás sikereinek. Mindenki tud mindenkiről mindent, és ez így jó, egy kis család vagyunk!

/Folkmann-Papp Petra 12. A/

TESTÉPÍTÉS – VÁLASZOL NÉMETH FELICIÁN

A 11. A OSZTÁLY TANULÓJA

MIKOR KEZDTÉL EL TESTÉPÍTÉSSEL FOGLALKOZNI?

Tavaly novemberben kezdtem el edzeni, mivel szerettem volna úgy kinézni, akire azt lehet mondani, hogy igenis szokott sportolni.

MIÉRT SZERETED A HOBBIDAT?

Aki testépítést végez, az a fizikai és a lelki képességeit fejleszti. Közben edzek, érzem azt, hogy igen, ma is megcsináltam, amit elterveztem, hogy jobb lehessen ebben a sportban, és tettem magamért is. Miután végeztem az erősítéssel, jóleső érzés tölt el, ami feltétele annak, hogy valaki szeresse a testépítést. Közel egy év után kialakult bennem az a fajta késztetés, hogy muszáj súlyoznom hetente legalább ötször. Persze nem mindig sikerül ezt betartani, sajnos akkor következik a lelkiismeret-furdalás, hogy nem vagy elég jó, ma is kihagytál egy napot! Fontos számomra az edzés, mivel ad egy tartást a mindennapjaimban, rendszerességet, kitartást vár el tőlem.

MIÉRT AJÁNLOD MÁSOKNAK IS EZT A SPORTOT?

Mindenki csak nyer, ha elkezd edzeni: az egészség megőrzését elősegíti, ahogy említettem, ad egy tartást, gerincet az embernek fizikai és lelki értelemben is.

/Folkmann-Papp Petra 12. A/

KÉZBEN A FEGYVER!

Hogy mi az az airsoft? Egy több évtizedes hagyománnyal rendelkező japán eredetű hobbi-sport, amelynek lényege, hogy több csapat próbálja egymást legyőzni, mégpedig úgy, hogy ebben a legyőzésben fontos szerepet játszanak a valódira hasonlító légfegyverek, amelyek műanyag golyókat lőnek ki, nem veszélyes, biztonságos erővel.

Hogy miért szeretem ezt a sportot? Nos, az airsoft egy meglehetősen egyedi szabadidős tevékenység, viszont egyáltalán nem elhanyagolható, hogy rengetegen űzik világszerte! Ha válaszolnom kellene, hogy mit kedvelek legjobban az airsoftban, valószínűleg azt mondanám, hogy a közösséget. Ezeknek az embereknek a nagy része tiszteli a fegyvert és a társait, valamint együtt tud örülni az ellenfelével a meccs végén.

Kicsit kitérve a játékelményre, mindenki megtalálhatja a hozzá illő stílust, mert például vannak CQB (close-quarters combat), vagyis épületharcok, vagy ha a háború érzését akarja valaki valamennyire megismerni, akkor az erre a célra fenntartott erdőkben is rendeznek játékokat.

Amit még fontosnak tartok megemlíteni, az a terepen betartandó etikett. Mint ahogy már azt az előzőekben említettem, nem csak egymás tiszteletére van szükség, hanem a fegyveredet is legalább annyi figyelemmel kell kísélni, mint csapattársakat, ellenfeleket. Az első ilyen elsőre

furcsa, de utólag igenis kellemes szabály az, hogy egy adott távolságon belül (általában 2 méter) nem fogja elsütni ellenfelünk a fegyverét, ehelyett ránk kiabál, és így esünk ki a játékból. Erre a szabályra különösen igaz, hogy csak a játékosok igazságérzetén múlik a betartása, de pont ettől élvezetes a „harc”. A következő előírás fegyver erejével foglalkozik, ugyanis egy bizonyos erő felett nem használható. Magyarországon ez a szám jelenleg 400 FPS (sebesség), de ez a szám sok mindentől függ; csak hogy párat említsek: milyen mechanikával működik a fegyverünk, ha gázos, akkor a hőfok is nagy szerepet játszik a teljesítményben, hány grammos BB lövedékkel vagyunk felszerelve, stb.

A következő, amiről szó lesz, a ruházat, mert ennek is nagy jelentősége van. Abban az esetben, ha egy nagyobb csoporthoz szeretnél csatlakozni, akkor bizony nem mindegy, hogy milyen öltözékben jelensz meg egy játékon, mert akár ezen is múlhat az, hogy egyáltalán a saját csapatodba kerülsz-e vagy sem. A megkülönböztetésre nagy hangsúlyt kell fektetni, mert máskülönben a játékosok nem fogják egy idő után tudni, hogy kire lőjenek.

Remélem, felkeltettem az érdeklődésed ez iránt a biztonságos, erőszakmentes, stratégiai-taktikai játék iránt. Ha szívesen kipróbálnád vagy kérdésed van, keress meg bátran!

/Mészáros Zoltán 12. C/

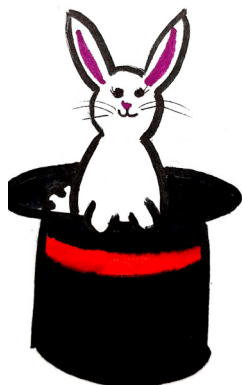
VIGYÁZAT! CSALOK!

Még óvodás voltam, amikor megakadt a szemem a „Nagy mágusok kulisszatitkai” című sorozaton. Teljesen magával ragadott, ahogy a szemem láttára eltűntek a tárgyak és helyükre a bűvész segédei kerültek, vagy amikor a mágus lebegett, illetve amikor átsétált a víz tetején. Számomra ez felfoghatatlan volt, így beleástam magam a bűvészet rejtelseibe. Hatéves koromban megkaptam életem első bűvészdobozát, melyben 365 különböző trükk volt: mondanom sem kell, egész nap fellépésem volt otthon, vagy ha vendégek jöttek, akkor őket gyötörtem.

Később minden nyáron részt vettem egy bűvésztáborban, ahol már fellépésekre készítettek fel, így a tábor zárásakor minden résztvevő egy zenés műsorral lépett színre. Azért szerettem bele a bűvészetbe, mert olyan dolgokat tudok „varázsolni,” amik valójában csak illúziók. Főleg a gyermekek szemében látom az őszinte örömet, ők még elhiszik az igazi csodát. Kihívást jelent számomra, amikor egy-egy új trükköt sajátítok el, hiszen a bűvészkedés a kezűgyességen túl nagy koncentrációt is igényel, hibázni nem lehet. Külön megemlíteném a kártyatrükköket, melyekben a nézők által kiválasztott lapnak/lapoknak kell a pakliból megjelenniük, ezek a trükkök különösen nehezek.

Tavaly nagy öröömre szolgált, hogy felkértek szereplésre Balaton-parti településekre, hogy lépjek fel a falunapokon. Ezekre már 30 perces zenés színpadi műsorral készültem. A jövőben tovább szeretném fejleszteni a tudásomat, hiszen a bűvészet rejtélyei még sok megglepetést tartogatnak számomra is.

/Lichtenberger Zsuzsanna 11. B/

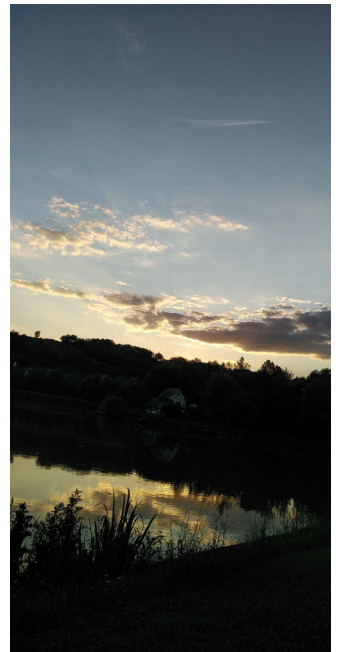
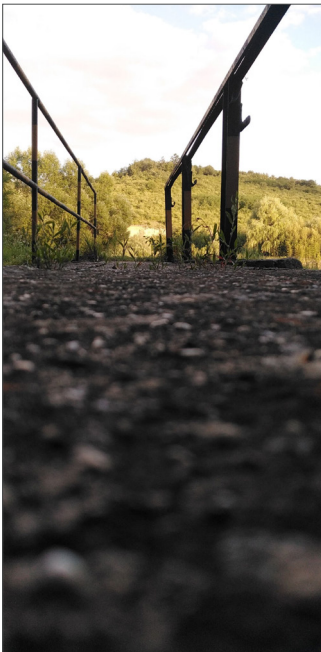

PIC-TÚRÁK

Mindig is érdekelt a fotózás, hiszen ez egy olyan hobbi, amivel tényleg meg lehet ragadni pillanatok. Még idén nyáron volt egy remek lehetőségem: Gyönkön szerveztek egy fotós tábort, amelyen alkalmam volt részt venni, és úgy voltam vele, hogy nyithatok új dolgok felé. Kipróbálhattam komoly

fényképezőgéppel a fotózást, stúdiófotózástól a tájfotózásig mindent, és elméletet is tanulhattam. Mivel én imádom gyűjteni az emlékeket, így a fotózás fantasztikus hobbi számomra.

/Mátis Rebeka 10. A/

LELKÜNK VÁGTAT...

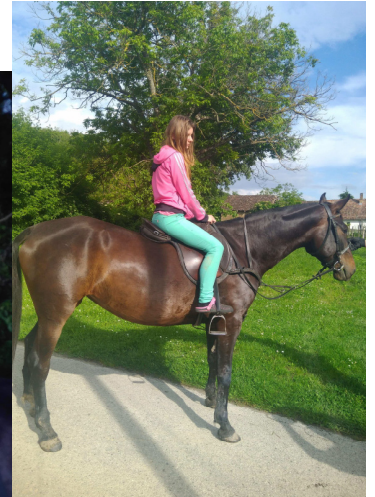
A LOVAS ÉLET REJTELMEI - 2. RÉSZ

A vírus nagyon megnehezítette a nyarunkat, mindenkiét másképp. Júniusban kezdtünk aggódni, hogy egész eddigi munkánk idén kárba vész, de szerencsénkre a nyári szünet második fele a lovasok számára is jóra fordult! Nagyon hiányzott a lovas társaság, az egész napos csevej, a szurkolások, a tizedmásodpercek számolása, az izgalom és a „Mégis ki fog nyerni?”-gondolatok.

Július elején jött a telefon, miszerint a hónap közepén lesz az első Tolna megyei verseny. Mindenki örült neki, már csak az ismerősök miatt is. Idén már több mint 10 verseny nem került megrendezésre a támogatás hiánya miatt, de jövőre remélhetőleg nem lesz ilyen gond és minden a régi lesz. Nyár közepén tehát sorban megkezdtek a szervezést, és körülbelül 7-8 versenyre el is jutottunk. Országszerte megküzdöttek a hajtók a minél jobb eredményért. Sajnos nálunk történtek váratlan helyzetek is, mint például egy laprugótörés, és igen, egy hintóval kevesebb, és édesapám feladta a versenyt. Még jó, hogy volt két hintónk, nem csak egyet vittünk, így nekünk a testvéremmel nem kellett félbehagynunk a versenyt. De mindenben van valami jó, nemde?

Apukám és én is, ha éppen hajtottunk, elég jól teljesítettünk, de testvérem felülmúlt minket, hiszen bejutott az országos versenyre, ahol nagyon szép eredményt ért el, az ország 50 legjobbja közé került és 14.-ként végzett, így összesítésben a megye 4. helyezést ért el. Nagyon büszke volt rá minden Tolna megyei lovas, és persze a család is!

/Oszkó Katalin 10. A/

NYEREGBE FEL!

Az én hobbim a lovaglás. Nagyon szeretem ezt csinálni, mert ilyenkor szabadnak érzem magam! Ló és a lovas egygé válnak, és mindegy, hogy a pályán ügessz vagy a természetben vágatsz, ugyanolyan jó érzés. Lovagolni mindig jó, télen-nyáron, napsütésben, hóban.

A lovaglás nemcsak arról szól, hogy ülsz a nyeregben és mondasz pár vezényszót a lónak, hanem sokkal több annál. Az élményen túl sok mindenre megtanít, például csapatként együttműködni, mert mindketten kellünk hozzá, hogy együtt érjünk el sikereket. Fejleszti az egyensúlyérzékét, mentálisan is rendkívül jól hat. A lovas megtanul gondoskodni a lováról, és ez felelősségérzetet ad. A bizalom kialakulásával tiszteletre, önuralomra, türelemre tanít. A lovaglásnak jótékony hatásai vannak, például javítja a reflexeket, a vérkeringést és a mozgáskoordinációt. Gyerekek számára is javasolt a lovakkal foglalkozni, növeli az önbizalmat, fejleszti a képességeket. A lovaglás nagyon jó sport, mert a lábat, hátat, a hasat és a vállizmokat jól megmozgatja. Kortól függetlenül mindenki lovagolhat. És soha nincs olyan, hogy már mindent tudsz, mert mindig van valami új, amit meg lehet tanulni. Sokféle lovassportot is kipróbálhatsz, galopp, ügető, díjlovaglás vagy díjugratás, fogathajtás és még sorolhatnám.

A lovaglás legnagyobb veszélye, hogy leeshetünk a lóról. Mégis ajánlom mindenkinek, hogy próbálja ki!

/Kacsáncsi Petra 11. B/

SZAVAKON AGYALOK

Idén nyáron kicsit visszagondoltam az általános sulis, alsós éveimre és rájöttem, hogy már akkor is szerettem írni. Az osztályfőnököm magyarórán a kiadott feladat mellé mindig adott egy témát, amiről verset vagy mesét lehetett írni. Akkor nagyon utáltam a magyart, de valahogy mindig elintéztem, hogy legyen időm egy rövid verset vagy történetet készíteni. Borzalmasak voltak, de imádtam csinálni!

Mindig is inkább kreatív gyerek voltam, mint sportos vagy okos. Zenéltem, énekeltem, rajzszakkörre jártam és szinkronúsztam. Ezek mind-mind olyan dolgok, amik jó képzelőerőt és sok-sok óra gyakorlást igényelnek. De én egy eléggé lusta ember vagyok. Tehát ezeket az elfoglaltságokat vagy meguntam, vagy annyira lemaradtam a többi gyerekhez képest, hogy már nem volt kedvem folytatni.

Ekkor kezdtem el olvasni. Igaz, hogy az elején nagyon utáltam, de hamar rájöttem, hogy a könyvekben más emberek képzelete teremt sajátos kis világot, és hogy ezek az emberek mind kreatívak. (Persze ezt akkor nem így fogtam fel, csak tetszettek a történetek.) Természetesen az sem volt rossz, hogy nekem ehhez az égvilágon semmit sem kell hozzátennem.

Tehát elkezdtem elolvasni a könyvtár tinédzser részlegének az összes könyvét, és amikor kifogytam ezekből, akkor már elég nagy voltam ahhoz, hogy élvezzem a komolyabb könyveket is. De ez pár éve elkezdett egy kicsit kevés lenni. Untam a tiniregényeket, mert nagyon sok belőlük kiszámítható volt.

Tizennégy évesen Svájcba költöztem, hogy világot lássak és franciául tanuljak. A nagynénémnél laktam, aki a nála töltött évem felénél hazaküldte az összes magyar nyelvű könyvemmet, mert úgy gondolta, hogy így több figyelmet fordítok a francia nyelven írt könyvekre. Ekkor jöttem rá, hogy a fejem tele van történetekkel, és hogy az a rengeteg könyv, amit évek alatt elolvastam, mind hozzá tett valamit az ötleteim és elképzeléseim már így is hatalmas tárához.

Először csak a fejemben rakosgattam össze történeteket, majd próbáltam leírni őket. Ám kiderült, hogy ez egy kicsit nehezebb annál, amit gondoltam. Az iskola és egyéb elfoglaltságok miatt ritkán találtam időt arra, hogy leírjam az ötleteimet, és egy idő után annyit ültek a fejemben, hogy meguntam és elvettem őket. Kilencedik előtti nyáron még egy blogot is kezdtem vezetni, bár nem tartott túl sokáig.

És persze van olyan is, amikor nem jön az ihlet, még ha időt is találok rá. Ezért jó, hogy olyan iskolába járhatok, ahol iskolaújság is van. Így még ha nem is találok időt arra, hogy csak magamnak írjak dolgokat, az Ein-Stein mindig arra motivál, hogy a semmi helyett legyen valami, még ha az egész kevés is.

Pont egy héttel az újabb karantén előtt rájöttem, hogy borzalmasan sokat unatkozom. Úgyhogy elővettem a számítógépet és csak elkezdtem gépelni. Furcsa, hogy eddig hobbimnak tekintettem az írást, miközben alig-alig csináltam valamit. Tulajdonképpen egész jól jött ez az időszak, így minél több időt tudok írással tölteni, és már kifogásom sem igen lehet.

Úgyhogy az írás tulajdonképpen ennyiből áll: egy ember, aki kreatív, de viszonylag lusta minden máséhoz, és szeret egész álló nap pizsamában flangálni, valami kényelmes és meleg helyen ülni, és megtölteni egy fehér lapot azzal, ami csak átmegy a fején. És ez egyszerűen zseniális!

/Heincz Emma 11. B/

OLYAN, ÖÖÖ... FELSZABADÍTÓ!

Egy hosszú nap után a legjobb dolog az, amikor végre valami olyasmivel foglalkozhatunk, amit igazán szeretünk! Ez az én esetemben az éneklés.

Általános iskolában fedezték fel, hogy jó a hangom, de 2015-ig csak iskolai énekversenyeken szerepeltem. Majd 2015-ben Häuszer Beáta tanárnő megalapította a suliban a kórust, ahova nem sokkal a megalapítást követően be is léptem. Először nem gondoltam, hogy komolyabban szeretnék foglalkozni az énekléssel, mert még a gondolatát is elhessegettem annak, hogy egyedül kiálljak az emberek elé. Emlékszem, hogy karácsonyi koncertre készülődtünk, és még meg is jegyeztem magamban, hogy „Hú, de jó, hogy nem kell szólót énekelned, Bence!” Aztán a koncert napján jött a feketeleves, ugyanis a szólista nem jelent meg, így nekem kellett elénekelnem az ő részét. A kezem úgy remegett, mint a nyárfalevél, de a fellépés után nagyon boldog voltam. Aztán jött a második fellépés, amikor konkrétan nem tudtam eldönteni, hogy élve vagy holtan megyek (visznek?) ki a teremből, mert a szívem majd kiugrott a helyéről. De egyre több koncertünk volt, és egyre jobban kezeltem a lámpalázat, pár hónap után teljesen el is tűnt, és már csak egy egészséges drukkk van bennem fellépések előtt.

A Harmónia Rend-Band nevű formációval bejártuk szinte egész Magyarországot, és a legnevesebb szállodákban, egyetemeken is felléptünk: voltunk többek között a BME-n, és énekelünk már olyan társaságnak is, ahol Mészáros Lőrinc ült velem szemben az asztalnál. 2018-ban ellátogattunk Németországba, ahol Griesheimban és Darmstadtban adtunk négy felejthetetlen koncertet. 2019-ben Szlovákiában léptünk fel, ahol szintén életre szóló élményekben lehetett részünk. A csapat olyan, mint egy család, és ezt a rengeteg közösségi programnak is köszönhetjük, amiket Bea és Peti szerveznek.

2020 májusa óta a TLG Acoustic együttes egyik tagja vagyok és egy nagyon szép nyarat tudhatunk magunk mögött, több fellépéssel és élménnyel. A repertoárunk pop- és rockdalokból áll. Nagyon tetszik, hogy kipróbálhatom magam vokalistaként is, hiszen a műsor első felében Haffner Kata énekel és Bea meg én vokálozunk, míg a műsor másik felében ez pont fordítva van: én éneklek szólót és a lányok vokáloznak. Az idei év koncertekben sajnos szegény volt, de mi feltaláltuk magunkat! Az őszi szünetben videót forgattunk az *Olyan Ó* című dalhoz, amit a YouTube-on és a Facebookon megtaláltok. Ez egy projekt része, és reméljük, hogy hamarosan újabb jó hírekkel szolgálhatunk nektek!

A zene és az éneklés orvosilag bizonyítottan segíti a testi és a lelki sebek gyógyulását és jó hatással van az emberre. Amikor énekelek, minden érzelmemet ki tudom adni, és olyankor nem kell a problémáimmal foglalkoznom, mert megszűnik a külvilág, felszabadultnak érzem magam. Remélem, még sokáig szórakoztathatom a közönséget az énekhangommal mindenki örömére!

/Mayer Bence 12. A/

<https://www.facebook.com/101044814912105/videos/678868983009006/>

TANÁRAINK VÁLASZOLTÁK

MIVEL TÖLTIK SZABADIDEJÜKET?

SZÚCS RÓZA

A sport és az éneklés kisgyermekkorom óta fontos szerepet tölt be életemben. Tízéves koromtól versenyszerűen kézilabdáztam, majd az aktív éveim után tíz éven keresztül edzősködtem is a sportágban. Hobbiszinten kosárlabdáztam, futottam, trx-eztem és spinningeltem is. Mostanában gerincproblémám miatt áttértem az úszásra, a saját testsúllyal végzett erősítő feladatok végzésére. Szeretek túrázni, kerékpározni, új dolgokat kipróbálni. Lelkes szurkoló vagyok sporteseményeken, de csak a kényelmes fotelben ülve, nem a helyszínen. (Vajon felismertek a képen?)

DÖMÖTÖR ERSZÉBET

Az én kedvenc hobbim a túra-kerékpározás. Több éven keresztül bringáztam 2-5 fős csoporttal Ausztriában, a jól kiépített kerékpárutakon.

Így voltam vagy tízszer a Duna menti bringaúton, jártam a Mura mentén, Dráva mentén, az Inn völgyében egészen a Krimmli-vízesésig, a Fertő-tó körül. Bringáztam pl. Salzburgban, Passauban, Bécsben, Mauthausenben, Pozsonyban.

A legnagyobb teljesítményem: a Großglockner-Hochalpenstraßén feltekertem a 2572 m magas fekvő Edelweißspitzére. Természetesen odáig és onnan vissza is bringával; a bringán sátor, hálósák, ruhák, cipő, élelem, innivaló, tisztálkodási szerek.

Nagyszerű, felejthetetlen élményekben volt részem a csapataimmal!

BENIS ERIKA

Több hobbim is van, kézimunkázás, kézműveskedés, olvasás, rejtvényfejtés, mandalakészítés, színezés, természetgyógyászat, gyógynövényekkel kapcsolatos ismeretek szerzése. Legszívesebben olvasni, horgolni és filigránokat készíteni szeretek.

SZVERLE ÁRPÁD

Számítógépes játékok, sport, könyv és képregény-olvasás.

PÁLFI SZILÁRD

Ifjabb koromban mindenem volt a foci, ha valaki keresett, előbb talált meg a focipályán, mint otthon. Sajnos könnyű lépteim mára elnehezedtek. Másik hobbim a versek. Nagy költők gondolataiban elmerülve tanultam szerelemről, hitről, hazaszeretetről.

Kétgyermekes apukaként a családom vált a hobbimmá, másra nem jut idő, de talán nem is kell. A jövőben sem tervezek ezen változtatni, szeretnék majd a családommal sokat kirándulni, együtt fedezni fel a világ szépségeit, no és persze élőben szurkolni a magyar foci- és kézilabda-válogatottnak.

DOMOKOSNÉ ZSIGA MÓNIKA

Azt, hogy az öko-kertben otthon érzem magam, gondolom, minden diák tudja. Talán sokan azt is, hogy a gyönki német néptáncscsoportot én „edzem.” De azt már biztosan kevesebben gondolnátok, hogy aktívan táncolok is. 2013-ban fogtunk össze páran, táncos lábú anyukák, és visszaforgatva az idő kerekét megalakítottuk a Retro Dance nevű csapatot. Több táncstílusban vannak koreográfiáink, és sok helyen fellépünk falunapokon, jótékonysági rendezvényeken. Szeretem ezt a vidám, dinamikus közösséget, ahol kiszabadulhatok kicsit a hétköznapokból magam és mások örömeire.

ERCSENYINÉ SZŐKE KATALIN

Mit ne mondjak, van egy-kettő! Kézimunkázni szeretek, ebben benne van a gobelinezés, kötés, horgolás, de a kertészkedés sem idegen tőlem, a sütés-főzés sem. Amikor a kollégiumban közös főzés van év végén, akkor mindig sikerült valamivel meglepni sütivel az ifjúságot és a kollégákat is. Most pedig hogy megszületett nemrég az unokám, neki kötöttem, horgoltam sokat.

TÉMER ZSUZSANNA

Egyrésztől rendkívül békésen töltöm napjaim nagy részét, sokat olvasok, néha írok, szeretem és szinte az irodalommal egyenértékűnek tartom a filmművészetet, sok-sok jó filmet láttam már.

Másrésztől néha elég veszélyesen élek (emiatt időről-időre kisebb baleset ér, de ez nem bátortalanít el), szeretek bicajozni, túrázni és repülni, nagyon. Ennyi idősen gépet már nem fogok vezetni, szerintem, de az ejtőernyős ugrás még biztosan belefér!

KARLNÉ KASZIBA KLÁRA

Nagymamámtól tanultam meg a kelt kalácsok készítését. Nálunk otthon, Nagykönyiban minden vasárnap lukaskalácsot sütöttünk. Máig is ezt teszem én is, mivel családom is nagyon szereti.

Másrészt a hobbi és a hivatásom szerencsésen egybeesik. Szeretek gyerekekkel beszélgetni, barangolni a természetben vagy egyszerűen csak üldögelni a kertben és közben lélekemelő keresztény könnyűzenét hallgatni.

SUSZTERNÉ ANDRÁSKÓ MARIANN

A hobbi az olvasás. Nem is egyszerűen hobbi, úgy mondanám, létforma. Hogy miért szeretek olvasni? Legkedvesebb írom, Jókai Mór szavait idézem: „Az valóban különös, mondhatni botrányos dolog, hogy a költői képzetnek szabad mindenféle úri lakásokba hívatlanul belépni; (...) s még nem elég, hogy maga odatolakodik, hanem magával viszi egész olvasóközönségét, (...) s anélkül, hogy a háziúrnak, asszonyságnak köszönne valaki, összejárák a pompás termeket - pedig tán kesztyű sincs minden olvasó kezén -, benézegetnek minden ajtón, kihallgatják a legtitkosabb beszélgetéseket, kritizálnak, jegyzeteket tesznek látottakról és hallottakról!”

Egy jó könyv segítségével bármikor kiléphetek a hétköznapi valóság szürkeségéből, hívatlanul beléphetek izgalmas, addig ismeretlen világokba, ahol a képzeletem szabadon szárnyalhat. A legjobb, hogy az író cinkosává válhatok, s időnként talán össze is kacsintunk.

BRÄUTIGAM ÉVA

Ha sok szabadidőm van, ami manapság nagyon ritka, akkor olvasok - ez lehet, hogy nálam szakmai ártalom, mégis imádom...

HÄUSZER BEÁTA

Szerencsés helyzetben vagyok, mivel a munkám egyben a hobbi is. Már óvodás korom óta a zene az életem része, így pályaválasztásnál is ez ragyogott a szemem előtt. A zene jó hatással van a lélekre. Segít a nehéz időszakokat átvészélni, vagy akár a boldogságot kifejezni. Amikor énekelek akár a gyerekekkel vagy szólóban a színpadon, örömet, felszabadultságot, szabadságot érzek. Ez az érzés fog el akkor is, amikor motorozunk. Ezek mellett mindig is érdekelt a varrás. A jövőben szívesen varrnék többet.

ALADZSICS GÁBOR

Egyik hobbi, amire, ha tehetem, minden nap szakítok pár órát, hogy kimenjek a szabadba a kutyáimmal sétálni. Szeretem a mozgást, szeretek a friss levegőn lenni, a vizslák is igénylik és nagyon szeretik a sétákat, és nagyon fontos nekik a mozgás és a felfedezés. És valljuk be, rám is rámfér!

Másik hobbi az olvasás, de sajnos erre az utóbbi időben nincs sok időm, de ha tudok, naponta olvasok egy kicsit lefekvés előtt. Leginkább a science-fiction és a fantasyt szeretem.

Ezen kívül, mivel van egy eléggé jó baráti köröm, szeretem velük tölteni az időt, sokszor főzünk közösen, nyaranként együtt elmegy a csapat általában pár napra valahová, páran érdeklődünk a borkultúra iránt is.

SZLOBODA ANITA

Különös érdeklődés fűz minden kézműves tevékenységhez, legyen az szövés, fonás, kötés, horgolás, quilling, origami, kosárfonás, agyagozás, gyertyaöntés stb. Szinte valamennyit kipróbáltam már. Mind közül a gyöngyfűzés mestersége a legkedvesebb számomra. Mindig is foglalkoztatott, hogyan lehet egy csomag gyöngyből egyszerű kulcstartókat, virágokat vagy csodálatos ékszereket alkotni. Autodidakta módon láttam neki a gyöngyfűzés technikájának elsajátításához. Az interneten kutakodva, oktatóvideók, minták segítségével, kisebb-nagyobb hibákkal, sikerült elsajátítanom az alapokat. Pedagógusi pályám kezdetén, Kárpátalján, egykori alma materemben kézműves szakkört is tarthattam, 10-15 lány aktív részvételével. Elevenen él bennem, ahogy a lányok csillogó szemekkel érkeztek a foglalkozásokra. A tanulók és jómagam is nagyon élveztük ezeket a foglalkozásokat, amelynek eredménye számtalan különleges alkotás lett.

Nemcsak a gyöngyfűzés, de bármilyen kézműves tevékenység pihenteti az elmét, javítja a koncentráció képességét, fejleszt, gyönyörködtet. Ha tehetném, minden időmet ennek a tevékenységnek szentelném!

FARKAS ATTILA

Az én hobbim a főzés, és sok minden, ami a gasztronómiához kapcsolódik, azon belül is szeretem az egyszerű, a hagyományos, a természetes, de a különleges oldalait is a témának, a luxust, a pazarlást azonban rühellem. Javaslom interjú készítését ebben a témában (a főzés és én) Aladzsics kollégával, aki időnként ihletett diskurzust képes abszolválni erről!

DOMOKOS JÓZSEF

A kedvenc hobbijaim a barkácsolás és a kertészkedés. Aki nem hiszi, jöjjön ki az öko-kertbe!

FORK RÓZSA

Szabadidőmben – amiből kevés van – szeretek olvasni, tavasztól-őszig szívesen kertészkedem. Társasági lényként sok programot szervezek a családommal és a barátainkkal: grillezés, szalonnasütés az Üveghegyen, karantén idején sétálok a barátnőmmel. Ha – majd egyszer!!! – nyugdíjas leszek, szeretnék utazni, remélem, ehhez egészségi állapotunk és anyagi hátterünk is megfelelő lesz! Addig is próbálom/próbáljuk túlélni a pandémiát, birkózom a digitális oktatás kihívásaival és időnként kikapcsolódásként megnézek egy-egy jó filmet, esetleg sorozatot!

GYÉN SZILÁRD

Szabad IDŐ??? Az meg mi, ilyenben rég volt részem! Minden időmet kitölti családom. A fiaim, Áron, Szabolcs és Gellért, rendkívül sok időt és energiát igényelnek, ami természetes, hiszen gyerekek, óvni, tanítani kell Őket, még ha ez nem is mindig látszik rajtuk. Most gyakorlatilag Nekik kell megfelelnünk és ez a szabadidő rovására megy.

Feleségemmel szeretünk új helyeket megismerni, nem felkapott turistahelyeket felkeresni, hanem egy adott térség egyszerű embereit, helyeit megismerni. Ez lehet belföldi vagy külföldi úti cél, teljesen mindegy.

SZEGLETES ZSUZSA

Hosszú a listám! Szeretek a kulturális élményeket: egy jó könyv, színházi előadás, koncert mindig kikapcsol, ha utazom, sosem hagyom ki a látnivalók közül a várakat, kastélyokat, templomokat. Szeretek még sütni, nyáron lekvárt főzni, szörpöket készíteni. Téli estéken szőni szoktam vagy hímezni: a keresztzemest és a gobelint kedvelem a legjobban. Jelenleg egy napraforgós gobelinképen dolgozom, most is azt varnám, ha nem az Ein-Stein cikkeit javítanám. Lehet, hogy ez is egy hobbi?

/a válaszokat összegyűjtötte: Bakonyi Lili 9. A és Folkmann-Papp Petra 12. A/

ARANYKÖPÉSEK A SZÓBELI ÉRETTSÉGIKRŐL

Tanár: Buchstabieren Sie bitte Ihren Namen!

Diák: N, mint Norbert, E, mint Éva, T, mint Tudor, H, mint Hunor.

Zu meiner Familie gehört: ein Vater, eine Mutter und oft Kinder.

Ich bin meine Halsschmerzen.

Mivel sok érc van, importálnak belőlük.

Nagy-tavakról: három nagy tó van, de ez inkább kettő.

Tanár: Kanadához milyen tájegység kapcsolható?

Diák az atlaszt nézve: Kanada? Egy pillanat... Fent? Hol vagyunk?

Apalacs-hegység

Tanár szeretné diákokat rávezetni a történelmi szóra: Milyen borvidékek ezek?

Diák: ???

Tanár: Ha a régmúltról beszélünk, akkor mi lehet ez?

Diák körbenéz: Még jó, hogy nincs itt Zsuzsa néni!

Tanár: Keress egy-két borvidéket a Balaton-felvidéken!

Diák: Villány.

The hottest month is summer.

Érkeznek ide turisták, akár az ország túloldaláról is...

Tanár: A Forma-1 a turizmus melyik területéhez tartozik?

Diák: Vadászat.

Tanár: Mondj még egy helyszínt, amely a világörökség része!

Diák: Pannon-bencés apátság.

Tanár: Egészségturizmushoz mi tartozik?

Diák: Gyógynövények!

Tilos volt disznót vágni, de ha véletlenül belefutottak, azt feketevágásnak hívták.

Tanár: Sorolj ókori olimpiai sportágakat!

Diák: Szekérhúzás, köveket dobáltak... nem vagyok képbem ám...

Tanár: Mit jelképez az olimpiai ötkariká?

Diák: Az öt kontinenst, de nem tudtam felsorolni őket, csak négyet, kellett volna egy atlasz!

Tanár: Azért olvasd fel, mit írtál le!

Diák: Európa, Ázsia, Amerika, Afrika, Ausztrália.

Tanár: Megvan mind az öt.

Diák: Ja, tényleg...

Parasztok és arisztokraták nem nagyon szoktak összejárni.

Tanár: Porból lettünk, porrá leszünk.

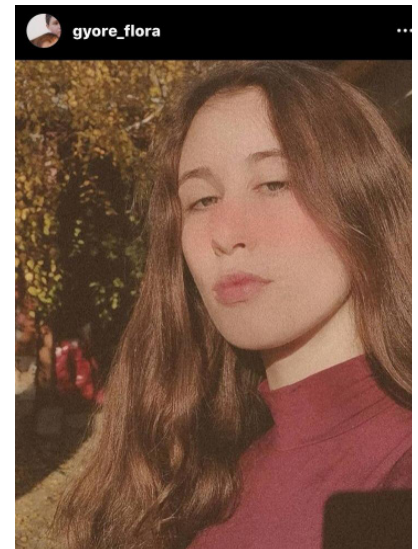
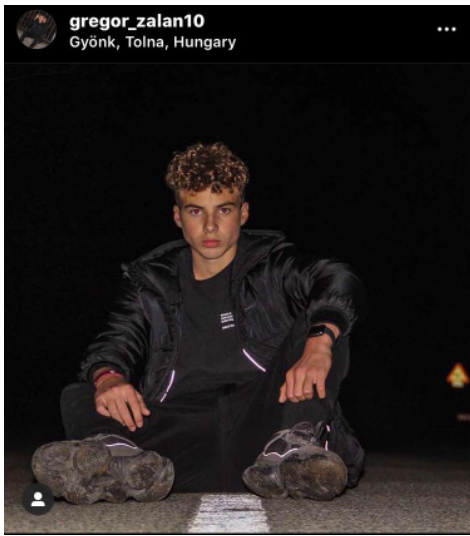
Diák: Ja, Noé bárkája!

Tanár: Mit szimbolizál a hetes szám a Bibliában?

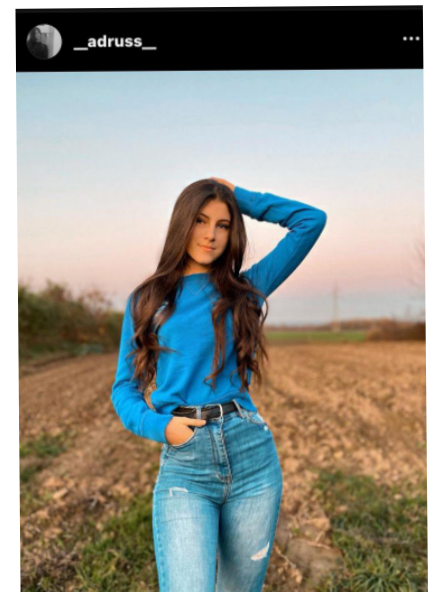
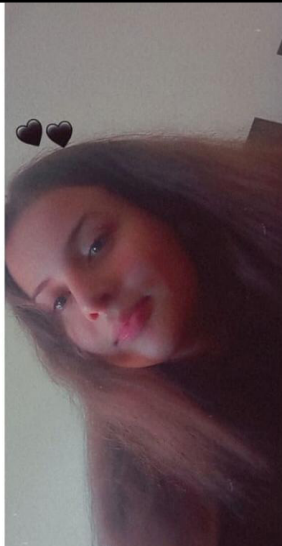
Diák: Hét törpe?

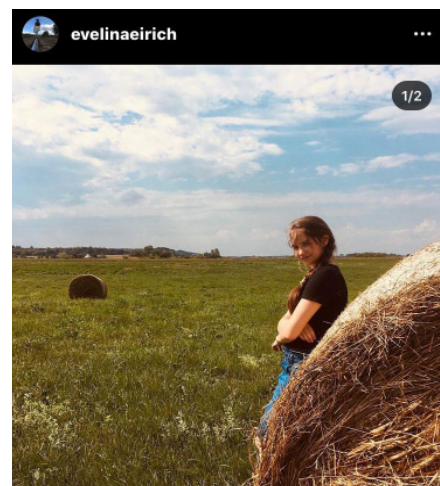
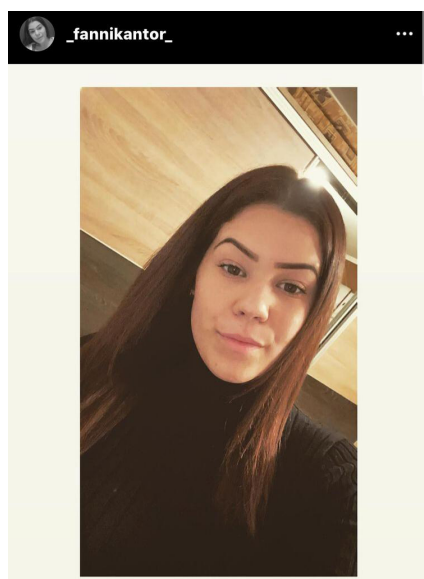
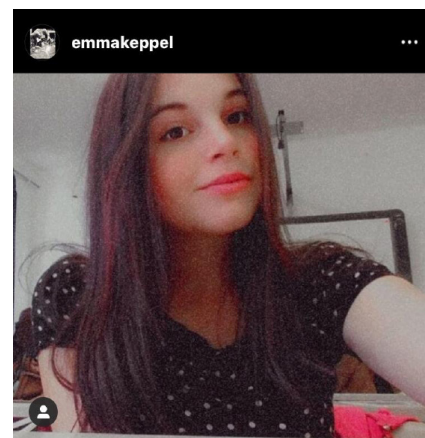
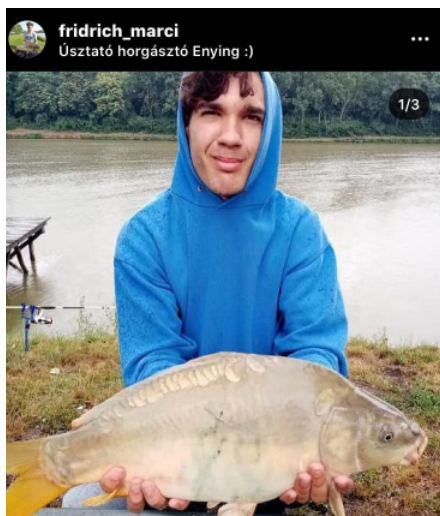
Laktózérzékenyek: tejre gyenge a gyomruk.

#INSTA

INTERJÚ SOLTÉSZ MIKLÓS ÁLLAMTITKÁRRAL

Tavalyi német nemzetiségi ösztöndíjasként hatalmas megtiszteltetésként ért, hogy engem kértek fel az ideai átadás konferálására, amelyre a járvány miatt nem Budapesten, hanem itt Gyöngyösön, a gimnáziumban került sor. Már ennek is szívből örültem, de még jött a hab a tortán, hiszen interjút készíthettem Soltész Miklóssal, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkárával, aki az ösztöndíjátadásra érkezett hozzánk. Személyében egy nagyon közvetlen, őszinte embert ismerhettem meg, aki minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy az embereken segítsen, örömet szerezzen nekik.

HOGYAN LETT ÁLLAMTITKÁR?

Budapesten születtem, ott is éltem sokáig. Most, az utóbbi 25 évben egy faluban lakom, kiköltöztünk a családdal. De Budapesten végeztem az általános iskolát, utána a Piarista Gimnáziumot, és utána, akármilyen furcsa, én városgazdász mérnök vagyok, tehát eredetileg az Ybl Miklós Főiskolát végeztem el. A politikát azért szerettem meg, mert nagyon sok olyan közéleti szerepben volt részem, ami egy idő után ez irányba vezetett. Aztán volt még egy dolog, ami nagymértékben meghatározta az életünket. Négy gyermekünk van a feleségemmel, és az egyik lányunk súlyos betegséggel született. Az ő betegsége kapcsán nagyon sok olyan feladatot ismertem meg, kaptam meg aztán később, ami a közélettől a politikához is elvitt. Ettől kezdve kereszténydemokrata politikusként jó ideig a szociális területet vezettem és irányítottam. Az egyenesen ide vezetett, hiszen nagyon sok olyan szociális támogatásban, karitatív munkában, fogyatékkal élőknek a segítésében vettem részt, ami aztán ezt a tevékenységemet erősítette.

MI A FELADATA EGY ÁLLAMTITKÁRNAK?

Ha jól végzi az ember a munkáját, amit én is remélem, hogy jól csinállok, akkor vannak olyan szép alkalmak, mint amikor például egyszer egy gyermekotthonba látogattam el. Majd két hét múlva visszamentem oda, és az egyik kisgyermek kisetett elém, majd visszarahant társai közé, és azt kiabálta, hogy visszajött az „álomtítkár.” Azt nem tudom, hogy ő nem tudta mi a pontos titulus vagy tényleg így gondolta; azért titkon remélem, így gondolta! Nagyon sok szép feladatunk van a politikában és nagyon sok jó ember van benne, ami egy ország irányításához, egy nemzet

megmaradásához szükséges. Vannak különböző területei az államigazgatásnak, egy kormányzásnak és azokat miniszterek vezetik. A miniszterek segítői az államtitkárok, akik már különböző szakterületet visznek. Én a Miniszterelnökségen dolgozom, ahol egyébként két főnököm van. Az egyik Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, aki nektek is aláírta a kiténtetést. De ugyanígy főnököm Gulyás Gergely, miniszterelnökséget vezető miniszter is. Nekik nagyon sok területük van, pl. nemzetpolitika, egyházak, nemzetiségek kérdése, sőt még a közigazgatás is. Államtitkárként pedig az a feladatunk, hogy mindezt a mindennapokban megjelenítsük.

MIT SZERET A LEGJOBBAN A MUNKÁJÁBAN?

A változatosságot. Azt, hogy amennyire lehet, emberek közé mehetek. Van néhány olyan munkatársam, akik az ilyen és ehhez hasonló rendezvényeket, mint ez a mostani, valamint az ottani találkozókat megszervezik. A személyes találkozók a legjobbak. Azt nagyon szeretem, amikor fiatalok is ott vannak, különösképp a ti korosztályotok. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy mi, akik egy más világban nevelkedtünk fel és ti, akik egy teljesen új világba születtetek, megtaláljuk a közös hangot, összekapcsolódjunk. Tehát ne ellentét legyen a generációk között, hanem meg kell tudnotok, hogy a ti generációtok az idősebb generációknak köszönheti ezt a bizonyos jólétet, ami most Magyarországon van. Másik oldalról pedig nekünk, az idősebb generációknak tudnunk kell azt, hogy ti lesztek azok, akik ezt az életet, a munkát, a családban, munkahelyen és a közösségekben továbbviszitek. Ha mindezt mi segítjük, akkor nagyszerűen fogjátok csinálni!

BEMUTATKOZIK AZ ÚJ DÖK-ELNÖK

INTERJÚ DOMOKOS ESZTERREL

SZÁMÍTOTTÁL RÁ, HOGY MEGVÁLASZTANAK A DIÁKÖNKORMÁNYZAT ÉLÉRE?

Tavaly óta részt veszek egy cserkész őrsvezetőképzésen, megtanultam, milyen egy jó vezető, így felkészültnek éreztem magam a feladatra. Reménykedtem benne, hogy a többiek figyelembe veszik azt, hogy minden rendezvényen aktívan

részt veszek, segítek, és megszavazzák nekem a bizalmat.

MILYEN AZ ÉLET A DÖK-BEN?

Elégé pályakezdő vagyok még ahhoz, hogy erre a kérdésre választ tudjak adni. Eddig mindenki nagyon kreatív és segítőkész volt.

MILYEN ÉRZÉS ELNÖKNEK LENNI?

Tettre késznek érzem magam! Az is nagy örömmel tölt el, hogy a tökfFaragóverseny ilyen jól sikerült. Remélem a résztvevők is jól érezték magukat!

NEHÉZ VOLT MEGSZERVEZNI A TÖKFARAGÓVERSENYT?

Én nagyon élveztem mind a szervezést, mind magát a rendezvényt! Idén a tanári kar is indított egy csapatot, aminek nagyon örültem. A szervezés viszonylag könnyen ment, mindenki nagyon segítőkész volt, amiért nagyon hálás vagyok.

MIK A TERVEID A JÖVŐRE NÉZVE?

A legfőbb célom, hogy mindenki egyenlőnek érezhesse magát a gimnáziumban, és szívesen lépjen be minden reggel az iskola ajtaján.

Szeretném különböző programokkal, vetélkedőkkel és szakkörökkel visszacsempészni az életet az iskola falai közé. Sok új ötletem van, amiket remélem, meg tudok valósítani.

AZ ELŐZŐ DÖK-ELNÖKKEL, MOLNÁR DIÁVAL TARTOD A KAPCSOLATOT? KAPTÁL TŐLE TANÁCSOKAT?

Szerintem fontos, hogy a sulis hagyományait megtartsuk, így természetesen tartom a kapcsolatot Diával.

/Oszkó Katalin 10. A/

SZECSKA AVATÓ

JEDI-TANONCOK LETTÜNK

A szecskaavató idén október 8-ra esett. A körülmények sajnos nem engedték, hogy a gimnázium minden tanulója részt vehessen az eseményen, az igazgatót, az osztályfőnököket, a 12. évfolyamot és a szecsákat kivéve nem lehetett ott más tanár és diák. A szecskaavató helyszíne az iskola udvara volt, ahol mi, szecsák, előadtunk egy retro-táncos és egy énekes műsort, ami reményeink szerint tetszett mindenkinek. Az év elején nem volt ötletünk, pontosan mit csináljunk, aztán elhatároztuk, hogy mi állítjuk össze a zenét és a koreográfiát is. Külön köszönet ezért Néth Larának és Bakonyi Lilinek! Hetente többször a testnevelés és osztályfőnöki órákon próbáltunk, volt, hogy késő délutánig. Az A-sok és a B-sek nem igazán vannak együtt órákon, és ez most jó alkalom volt arra, hogy több időt töltsünk egymással és jobban megismerjük egymást. Összességében nagyon jól éreztük magunkat a próbák és az avatás közben, örültünk, hogy jól mosolyogtatók a produkciónkon, hogy végül tetszett nektek a műsorunk! És bár nem a megszokott volt a rendezvény, mi is jó emlékként gondolunk rá.

Megkérdeztem néhány osztálytársamat ill. végzöst, hogy ők hogy élték meg a szecskaavatót: „Nagyon sokat nevettem a próbákon és az ünnepségen is, annak is örültem, hogy végül sok boldog arcot láttam.” (Kiss Rebeka, 9. B) „A jelvényünk nagyon király, látszik, hogy foglalkoztak vele. Amit nagyon bánok, hogy csak egy hónapig tudtuk hordani.” (Geringer Alíz 9. A) „Nagyon jó volt a szecskaavató, bár néha túlzásba vitték a végzősök a szecskaátadásunkat, mégis örömmel csináltuk meg a feladatokat, amiket kaptunk.” (Szabó Luca, 9. B) „Az éneklés először erőltetettnek tűnt, de ott akkor élesben nagyon jól hangzott, a tánccal kapcsolatban pedig tudtam, hogy tarolunk!” (Csik László Viktor 9. B) Arra is kíváncsiak voltunk, hogy mi inspirálta a végzősöket a szecskaajelvények készítésekor, és hogy élték meg a szecskaavatót. „A 12. osztályból sokan rajonganak a Star Warsért, így nem is volt kérdés, hogy Jedi-jelmezeket kapjanak a szecskaínik. Egy különleges és emlékezetes szecskaavatót szeretünk volna az udvarra varázsolni.” (Folkmann-Papp Petra 12. A)

Az avatás legfontosabb része az eskütétel volt, ami kissé fájdalmas volt a térdeinknek, hiszen végzőseink kérésére az esküt térdelve, a bal

kezünket a szívünkre, a jobb kezünket a magasba emelve, széles mosollyal tettük le. Sokat nevettünk mindannyian! Megesküdtünk arra, hogy betartjuk a Jedi-kódex szabályait, az iskolában tisztelettel beszélünk minden tanárral, diákkal és kollégiumi nevelővel, a végzősöket mindenhol magunk elé engedjük, és hogy odafigyelünk a tanulásra. Sőt: „Fogadom, hogy minden este megkeresem az egyensúlyt az erőben. Elalvás előtt kiengedem a rosszat és bevonom a jót annak érdekében, hogy minden érettségiző sikeres vizsgát tegyen.”

Ezúton is szeretnénk megköszönni a befektetett energiát minden osztályfőnöknek, végzősnek és szecsának, valamint mindenki másnak, aki elősegítette szecskaavató sikeres lebonyolítását!

/Hargitai Emma Hajnalka, Néth Lara,
Czechmeiszter Dorina 9. AB/

SZECSKÁK VERSE A VÉGZŐSKHÖZ

KEDVES NEGYEDIKES PAJTÁSOK!

Örülünk, hogy megbízattok minket eme feladattal,
 Most élünk ezzel a pillanattal!
 Nagyon féltünk, hogy nem lesz meg a 400 szó,
 És gondoltuk, ez nagyon fárasztó.
 Ám ragyogó mosolyotok láttán
 Itt állunk most idiótán.
 Biztos gondoljátok, mért nem kezdik már?
 De a jóra mindenki vár.
 Kezdjük az A-sokkal,
 Azon belül is a Bónival,
 Jázmin, mint egy virágszál
 Az illatoddal megbabonáztál.
 Most üzenünk Decsinek, kinek neve Ildikó,
 Nem ismerünk téged, reméljük veled lenni jó!
 Most te következzel Petra,
 Kinek másik neve Mónika,
 Az egyik legkedvesebb lány vagy, akit ismerünk,
 És ezért nagyon szeretünk.
 Feri bácsi úgy hívott, hogy Anettka,
 De a Nettit mindenki megszokta.
 Kedves Mayer Bence,
 A hangod nem gyenge,
 A szádnál csak a szíved nagyobb,
 És ezt nem is titkolod.
 Ki következhetne más, mint Mayer Fanni,
 Úgy látjuk, te szeretsz csendben lenni.
 Az olvasás sem áll tőled messze,
 Még jó, hogy van köztünk ilyen nagy szerencse.
 Akkor folytassuk Patríciával,
 Aki mindenkit felvidít a hangulatával.
 Néth Patrik jön, az egyik szecska bátyja,
 Nem szereti, ha a hűgát valaki bántja.
 Akkor most Nyerges Hanna, aki a lufit hozta
 mosolyogva.
 Nem tudunk rólad sokat, de biztos feldobod a
 hétköznapokat.
 Orbán Szilárd szülinapi köszöntője nem volt semmi,
 Az embernek nem szoktak ennyien énekelni.
 Az A-sok közül az utolsó Székelyi Rebi,
 Aki a szecskaáztatásokból nem akar kimaradni.
 Jöjjenek a B-sek, akik nem C-sek,
 B-seknél az első Bakonyi Ádám, kinek húga itt áll
 szecsán.
 Ha valaki beszél neki, annak behúzhatsz,
 De ilyen nem fog történni, megnyugodhatsz.
 Folytatjuk Biró Gáborral,
 Kinek vöröslő haja elönt minket mámorral.
 Következő a névsorban Bölcsey Dorián,
 Egy karc se lehet a kocsiján.
 A soron következő Csik Kornél,
 Jó lenne, ha minket is ismernél.
 Most jöjjön Ignác Viktória,
 Kinek feje fölött ott a glória.

Nem más jön, mint Margaréta,
 Kinek gördeszkája gyors, mint a rakéta.
 Következzék hát Kölesdi Máté, a gamer fan,
 Aki mindig belemerül a játékba.
 Következik Orsós Renátó,
 Kinek tekintete eléggé szikrázó.
 Pencs Kolos a következő,
 Ki úgy vallja, szívatni nem kötelező.
 Sárközi Márk jön most, elcsábítja az egész várost.
 Jöjjön Sárosdi Odett, ki minket nagyon megszeretett.
 Szabó Sára a következő, kinek cukisága szerethető.
 Száraz Dorina a soros, kinek tekintete bámulatos.
 Kristóf következik, ki sokat traktorozik.
 Kezdjük a C-seket Balogh Jánossal,
 Elvárászol minket ezzel az egyedi stílussal.
 Második Boris Virág, ki szereti a szecskaáztatást.
 Folytassuk a sort Both Christopherrel,
 Ki egész nyáron a Balatonon hesszelt.
 Következzék Bruckner Bianka,
 Kinek nevetésétől kivirágzik az egész iskola.
 Fatima, kinek idén lett meg a jogsija.
 Reméljük, hogy elviszel minket egy körre a kocsiddal.
 Andi, ki sokat segít, mindannyiunkat egész nap
 boldogít.
 Bálint sokat szeret aludni és a suliból hiányozni.
 Most következik Szabi, a kézilabdabajnok,
 Mindenki szeretne tőled autogramot.
 Zoli, kit elvárászolt a Zsuzsi,
 Azt hallottuk, hogy jól tudsz graffitizni.
 Oláh Bence a kézilabda másik nagy rajongója,
 Elég régóta együtt van a barátnőjével, és ezt nem
 is titkolja.
 Szlobodics Attila a vadászat mestere,
 Lőjj nekünk egy őzet, megesszük estére.
 Laura a Mickey egér nagy fanja,
 Nem értjük, miért jöttél ilyen messziről ebbe a suliba.
 Benedek örülünk, hogy itt maradtál ebbe az évbe,
 Ezzel bekerülsz a TLG történelmébe.
 Bőven megvan a 400 szó
 Ez lenne a búcsúszó!!

TIZENÖT ÉRDEKES TÉNY A CSOKOLÁDÉRŐL

1. Hondurast, egy az Ulúa völgyében található kis falut tartják a csokoládé szülőföldjének, ugyanis a kutatók olyan edényekre leltek, amiket csak a „Xocolatl”, az eredeti kakaóital elkészítéséhez és fogyasztásához használtak.
2. A kakaóbabot először a maják, majd az aztékok használták vallási szertartásokhoz. Innen ered latin növénytani neve: „Theobroma cacao”, aminek jelentése „istenek eledele.”
3. A csokoládé alapanyaga, a kakaó, az azték és maja kultúrában nagyon fontos szerepet játszott fizetőeszközként. Az adót is ebben számolták fel. A „cacao” ige eredetileg azt jelentette, hogy „venni attól, aki földet művel.” Mindkét kultúrában sok összetett szó jött létre, amiben a kakaó szerepelt: „nocacau” (az én pénzem); „mocacau” (a te pénzed). Ez mind a kakaó értékét bizonyítja, hiszen értékesebbnek találták, mint az aranyat.
4. Európa 1502-ben ismerte meg a kakaót Kolumbusz révén. Először inkább gyógyszernek tekintették, mint ételnek.
5. Hernando Cortez (Mexikó spanyol származású meghódítója) fedezte fel Európa számára 1519-ben az aztékok „xocolati” (keserűvíz) nevű ősi italát, ami kakaóbabból készült.
6. Az azték hitvilág szerint a csokoládé erősíti a testet és fizikailag stimulálja a szervezetet. Richelieu bíboros szerint a csokoládé elősegíti a lép és más egyéb emésztési funkciók működését.
7. A hódításairól híres Casanova a forró csokoládét a szerelem elixírjének nevezte, és többre tartotta a pezsgőnél.
8. 100 tábla csokitól csokoládémérgezést lehet kapni, mivel erőteljes serkentőszert tartalmaz, mely túladagolva szívelégtelenséget, görcsöket, vesekárosodást és kiszáradást okozhat.
9. Az első csokoládégyárat 1728-ban alapította meg a bristoli Fry cég.
10. A világ legnagyobb csokoládéja 5800 kg volt, amit az angliai Alfretonban készítettek el.
11. Az M&M's csoki gyártását 1941-ben kezdték el azzal a céllal, hogy a háborúban harcoló katonák is fogyaszthassák az édességet úgy, hogy az közben nem olvad el a zsebükben és a kezükben.
12. A Nutellát a II. világháború ideje alatt fedezte fel Pietro Ferrero, aki olcsó aprított mogyorót kevert a csokoládéhoz azért, hogy spóroljon a drága kakaóval.
13. A fehér csokoládé valójában nem is csoki, hiszen az összetevők közt nem szerepel kakaópor, csak kakaóvaj.
14. Egy kutatás szerint 2050-re a kakaóültvények eltűnhetnek a Föld felszínéről a szárazabb időjárás és a globális felmelegedés miatt.
15. A világ legnagyobb csokoládéértékesítője nem a híres gyárak közé tartozik. A brüsszeli repülőtéren évente 800 tonna csokoládét adnak el!

/Bóni Jázmin Ivett 12. A/

/Rajzok: Varga Renátó/

ARANYKÖPÉSEK

Aranyat fogok köpni!

Tanár: Miért csap bele a villám a fába és a villámhárítóba?

Diák: Mert élőlények!

Tanár: Van kézfertőtlenítő?

Diák: Van!

Tanár: Ahhh, nagyon sehr gut!

Szárnya van és nem madár: csirke

Diák 1: Én nem szeretem a Vukot!

Tanár: Akkor milyen gyerekkorod volt?

Diák 2: Semmilyen... És ez lett a végeredmény...

A közrendű szabadok normál emberek.

Tanár: Mi a görög istenek eledele?

Diák: Az Oikos!

Odüsszeusz anyja volt Odüsszeia.

Tanár: Mondj görög szereplőket!

Diák: Galilei!

Tanár: Milyen gyümölcsöket ismerünk?

Diák: Paprika!

Miklós Zrínyi hat ein habsburgisches Schwein getötet.

Tanár: Sich freuen auf + Akk. = előre örülök, sich freuen über + Akk. = utólag örülök.

Diák: De tanárnő, én most örülök!

Tanár: Hogy néz ki a bonyhádi magyar tarka szarvasmarha?

Diák: Piros, fehér, zöld!

A kínai agyaghadsereget megijesztés céljából hozták létre.

Mátyás korában felülrekedtek a reneszánsz alkotások.

Elszublímált a könyvem a táskámból!

Tanár: Írd fel a nap részeit!

Diák: Koronalyuk.

„Hódmezővásártér”

Az ókori olimpiákon a nyertes tekintélyt kapott.

Radnóti halála végéig reménykedett abban, hogy újra látja majd kedvesét.

A befagyott folyón mentek fel a várba.

A trón apáról fiúra szállt, ha nincs örökös, akkor visszaszáll a királyra.

I. Dareiosz belekovácsoltatta magát a pénzbe.

Osztálycsoportban a hiányzó diák kérdezi: Lesz fizikából dolgozat?

Diák 2: Szerdán volt dolgozat! Te is megírtad!

Tanár: Sorold fel a rókák fajtáit a kép alapján!

Diák: Vörös róka, sivatagi róka, havi róka!

DIGITÁLIS POÉNOK:

Diák 1: Mi volt az első óra?

Diák 2: Lyukasóra volt. Nem volt óránk!

Diák 1: Óóó, hát akkor nem aludtam át egy órát sem!

Most be vagyok rúgva, vagy mi? Mindenkiből kettőt látok!

VERSEK

MIRE JÓ A KARANTÉN?

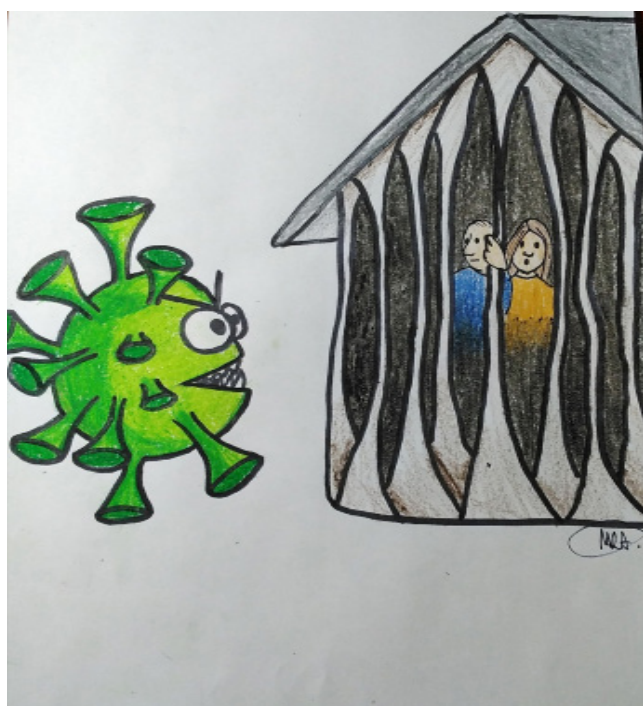
Ösztönöz bennünket az önálló munkára,
természetesen senki sem állhat bukásra.
Megtanít beosztani az idődet,
nyugodtan tervezheted a jövődet.

Minden rosszban van valami jó,
de most otthon sok a meló.
Az online órákon megjelenni,
a tankönyveket időben megkeresni.

Reggel később kelés,
este később fekvés.
Mindenre jut szabadidő,
De fontos a határidő.

Óra előtt kifújom az orromat,
hisz hamarosan kezdődik a dolgozat.
Az én jegyem kettes,
az év végim így már necces.

/Heil Balázs 11. A/

A KARANTÉN

A karantén kedvemre való,
Bár tanulni úgy sem jó.
Távol az iskolától, tanártól,
Mégsem lehet többet látni a világból.
A határok többsége zárva,
Sok család örül, más meg bánja.
Akárcsak az oktatás,
Online megy a kapcsolattartás.
A tanárok hada néz,
Azt se tudja, most mitévő lesz.
Nehéz így a tanítás,
nem ért a sok félnótás.
Fullasztó a maszk,
ez sokakat kiakaszt.
Érjen véget már a Covid,
Ne lássuk többé a dokit!

/Orbán Rebeka 11. A/

ÉLET A TLG-BEN

TLG-be járni jó,
Sok a jófej tanuló.
Legjobbak a 11. A-sok,
kreatívabbak, mint mások.

Öt éve koptatjuk a gyönki padot,
műsorainkkal sokat mutattunk.
A '16-os gólyatábor óta,
egyre csak gyarapodott osztályunk létszáma

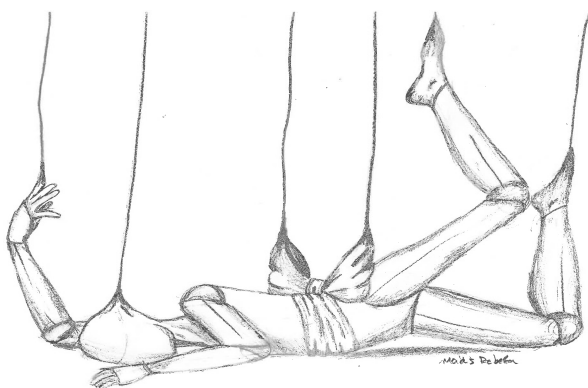
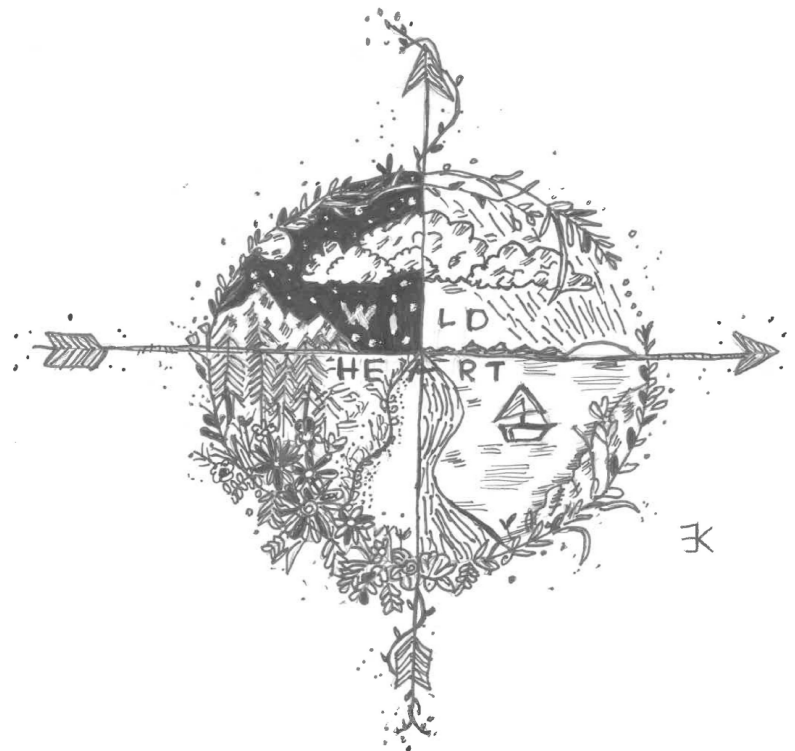
Törire készülni sosem árt,
A kulcsszó mindig Unzufriedenheit.
Néha elgondolkodok egy percre,
Mit jelenthet Goethe verse?

Miután a csengő csörren,
megküzdünk a sok gyökkel.
Magyaron sincs pihenés,
mindig megy a verselemzés.

Tesi órán, ha jól szerválsz,
vagy éppen gólokat dobálsz,
Figyelmet kapsz hirtelen
S labda lesz a kezvedben.

A reggeli lázmérést
követi a lépcsőzés.
Az osztályba felérve
Hétvégéről mesélve
érek én be.

/Baksai Boglárka 11. A/

ÚJRA A GIMIBEN

A maszknak sok gyerek nem örül,
Az öltözőt fertőtlenítőszag lengi körül,
Folyosón vigyázz, ne csússz el,
Különben kinevetve te leszel!

Nem jöhet be idegen,
kivéve, ha híres ember,
Hiszen az ösztöndíjat át kell adni,
Maszkot közben minek húzni.

Lázat mérünk minduntalan,
Mit számít, ha haszontalan,
Öt gyerek jött be egymást érve,
35 lett mindenkinek mérve.

Beteg lettél? Maradj otthon,
két hét pihenés a „Bahamákon.”
Semmi baj, majd bepótlod,
A tizenöt témazáró megvár nyugton.

/Kovács Dorka 11. A/

ÖKO-HÍREK

Amikor beiratkoztam a TLG-be, nem gondoltam volna, hogy itt nemcsak tanulni, hanem kertészkedni is lehet! Amikor Kati néni először kivitt az öko-kertbe, már akkor láttam, hogy gondozott a kert, mennyi diák és tanár munkája van benne. De később tapasztaltam is, hogy milyen jó ott lenni, új növényeket és rovarokat megismerni, miközben dolgozunk azon, hogy a kert rendezettsége megmaradjon, hogy újabb és újabb növényeket ültessünk az előkészített földbe (ásás, mulcsolás). Szeptember és október folyamán sok zöldséget szedtünk le, és batáta/édesburgonya-rekordot döntöttünk (az egyik több mint másfél kilósra nőtt meg)! A batátákat később megsütöttük a kollégiumban. Ha szeretitek a sütőtököt és a szelídgesztenyét, garantáltan ízleni fog! De nem csak zöldségekkel foglalkoztunk, hiszen gyümölcsfákat ültettünk a diákok segítségével az öko-kertbe, a kollégiumba és az általános iskolába.

Az egy évvel ezelőtti számban a mezítlás ösvény szerepelt tervként, ezt mára sikerült megvalósítani. Ez egy nagyon jó lehetőség arra, hogy a talpainkat masszírozzuk, és még jótékony hatásai is vannak, többek között javítja az egyensúlyérzékét, jó hatással van a testtartásunkra, valamint segít a lúdtalp kialakulásának megelőzésében is. Egyszóval: fantasztikus dolog!

De hogy mit csinálnak az öko-kertesek a téli időszakban? Ugyan a föld „alszik,” a munkás kezek és agyak ébren vannak: gondoskodnunk kell az itthon telelő madarokról: madáretetőket készítünk/javítunk és teszünk ki. Februárban a batátákat kezdjük hajtatni (a batáta gumójáról letört hajtásokat vízben gyökereztetjük, majd palántázzuk). Ezenkívül újrahasznosítunk, ajándékokat készítünk a használt anyagokból, hisz ezzel is kedveskedhetünk szeretteinknek, és még a környezetünket is védjük vele. Mert bizony nagyon fontos, hogy felelősséget vállaljunk környezetünkért, ennek bizonyítékeként szemetet is szedünk majd a TeSzedd! mozgalom keretein belül. Az ilyen mozgalmak célja, hogy megóvjuk a minket körülvevő természetet a szemetelés káros hatásaitól. Így nyugodtan ültethetjük majd a földbe bármilyen ehető növény palántáját, mert biztosak lehetünk abban, hogy a földünk nem „mérgező,” és hogy a növény élettere megfelelő. Az öko-kertben is arra törekszünk, hogy a növényeket egészséges környezetben termeljük.

Ha felkeltette a figyelmedet a kertünk, csatlakozz az ÖKO-KERT GYÖNK nevű Facebook-csoporthoz, hogy még többet láthass belőle!

/Hargitai Emma Hajnalka 9. B/

AZ IDŐJÁRÁS CSALAFINTASÁGAI

Sokan nem igazán szívelik az esős, netán viharos napokat. A szürkésre színeződött, „borúsna” keresztelt jelenség legtöbbször negatív gondolatokat indít be, mégha ezt tudat alatt is teszi. Szívesebben éljük meg azt az eseményt, mikor akár az ablakon kinézve a hét ágra sütő nap fényét nyugtázzuk, mely vakítóan verődik vissza a kilátásnak nevezett helyszínről. Tegyük fel, hogy ma egy napsütésben gazdag, csípős hideggel karöltve lézengő őszi napot élünk meg. Arra a tényre, hogy ez lényegében évszakfüggő, mégis tudnánk ezt megcáfoló példákat felhozni. Most éppen kitekintettem a novemberi tájra. Ebben semmi érdekes nincs, hisz az olvasó is bármikor megteheti, hiába nem feltétlen novemberben írunk, mikor ezt a művet elméjébe fogadja. Elkanyarodtunk a témától kissé, szóval vissza az imént tapasztalt őszi tájképre. A nap sugarai lecsökkentették az ablaküveget pásztázó időtartamot, miattuk szinte csak hunyorogva tudtam tájékozódni. Tehát akkor egy röpké indok, amiért a papíron szereplő, hivatalosan meghatározott évszak fogalma relatív.

De ha az évszak ennyire mellékes ebben az esetben, akkor a hőmérséklet vajon lényeges? Oké, egy napsütéses délután lehet harminc Celsius fok, vagy más esetben alig tíz. Ismerős lehet mindenkinek, mikor a lakásból alig egy lenge kis pulóvert magadra kapva vágsz bele egy őszi sétába, majd a másodperc tört része alatt megcsapó hűvös levegő hatására megfordul valami a fejedben: miért hittem azt, hogy melegebb van? A válasz egyszerűbb, mint először gondolnád. A hatalmas, Napként emlegetett égitest

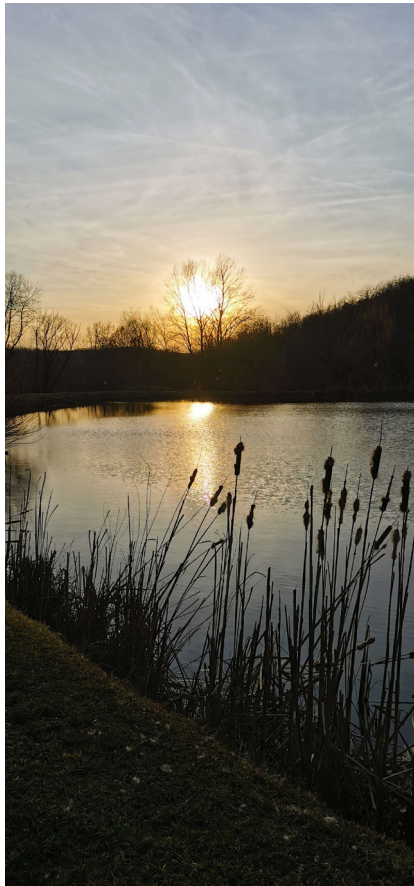
egy csalfa kis játékot űzött veled. Mosolya kétszer akkorára nőtt, miközben íriszeid némán itták fényét. Hipnotizálta elméd, mely először széles mosolyra programozta lényed. Kétségkívül elhitted bármely kimondott indok nélkül, hogy odakint kellemes, rövidujjút igénylő időjárási viszonyok uralkodnak. Felesleges tagadni, mind jártunk már így. Olykor némely családtagunk óva intése ment meg attól, hogy az időjárás behálózson eme gonoszság áttetsző hálójával. Viszont abban az esetben, ha az előző lehetőség nem adott, hisz tegyük fel valaki egyedül él vagy ilyesmi, végül alulöltözve vághat neki útjának. Emberek vagyunk, most őszintén, van olyan példányunk, ki visszamenne rétegesebb öltözetet magára kapni? Most mielőtt egy szitkozódást formálnál ajkaiddal, nem mindenkinek kell magára venni ezt! Ha te olyan megfontolt és elővigyázatos lény vagy, hogy nincs szükséged felesleges náthára, akkor tárgyitalan! És mondjuk, ha valaki késésben van, nem feltétlen szeretné ilyesmivel pocskékolni az időt.

Mégsem vettél magadra semmiféle melegebb ruhadarabot, vagyis vacogva sietsz az utcán. Karjaid magad előtt összefonva igyekszel saját testeden melegíteni, de valahogy libabőrrel fedett karjaid is tesznek arról, hogy még jobban dideregj. Az már csak hab a tortán, mikor ilyenkor jéggel egyenlő hőmérsékletre hűlt esőcseppekkel is megáld az ég!

Talán hívhatjuk balszerencsének, talán egy kis betegszabadságnak az ezt követő egy hetet.

/Nagy Brigitta 10. A/

/Fotó: Frey Ákos/

A TÖRÖK VESZEDELEM HELYSZÍNE: SZIGET VÁRA

Szigetvár Baranya megye nyugati részén helyezkedik el, Gyöntől megközelítőleg száz kilométerre. A „leghősiesebb város” legismertebb látványosa a vár, Zrínyi Miklós *Szigeti veszedelem* című eposzának helyszíne, amit saját szememmel is láttam.

Zrínyi Miklós 1561-ben lett Sziget várának a kapitánya. Néhány év után, 1566 késő nyarán került sor a védők hősiességének ellenére vereséggel végződő szigetvári ütközetre. I. Szulejmán szultán ötvezéres reguláris erőkből álló sereggel vette ostrom alá Szigetvár várát, amelyet Zrínyi 2500 katonával védett 34 napig ellenállva a török túlerőnek. 1566. szeptember 7-én Zrínyi és még 300 harcképes katonája kitörést kísérelt meg, amit „Zrínyi kirohanásaként” ismerünk, de valamennyien hősi halált haltak.

A várkapuban lévő márványtáblán a következő szöveg olvasható: „Sziget első erősségét Szigethy Oswald építtette a XV. század elején, mikor az Almás patak szigetére vártornyot emelt. A tornyot Török Bálint földvárral vette körül, majd I. Ferdinánd megerősítette. A sarokbástyákat 1573-ban Szokolli Musztafa budai pasa kőből építtette fel. A XVIII. század elején építették a kazamatákat és a földsáncok elé a téglafalakat. XV. század elején a Szigethy, 1463-ban a Garai, 1471-ben a Török család, 1543-ban I. Ferdinánd a vár ura. 1530-ban Szapolyai János, 1554-ben és 1556-ban törökök ostromolták sikertelenül, s csak 1566-ban Zrínyi Miklós és bajtársai elestekor került török kézre. A rabtság alól 1689-ben szabadult fel.”

Elsőként a gyilkójárón sétáltuk körbe a várat. Innen láthattuk a várat körülvevő nagyon szép parkot a csónakázótóval és a vár belsejét is. A várfal bejárat felőli oldalán található egy barokk oratorony. A védőfolyosón járva felülről láthatjuk a

kazamatásor felújított bejáratát, az egykori belső vár alapköveit, Zrínyi Miklós és katonái kirohanásának helyét. A várfal és a bástyák körbejárása után bebarangoltuk a vár területét is. Meglátogattuk a ma vármúzeumként működő Andrassy kastélyt. Belépéskor egy szép török szőnyeg fogadott minket a falon. Láthattunk még fegyvereket (handzsárokat, buzogányokat, kardokat), Szigetvár makettjét, öltözékeket, harci jeleneteket, festményeket, sírköveket.

Szulejmán dzsámijába betérve egy fegyverbemutató fogadott minket. Közelről megnézhettem több korabeli fegyvert is, többek között a számszeríjat, az alabárdot, szablyákat, kardokat és vércsatornájukat (ami azt a célt szolgálja, hogy könnyebb legyen a kard pengéje, nem a vért vezeti el), a pikát és többféle fokost is. A bemutató végén a kanócos muskéta hangjától rezzen össze néhány látogató.

A hagyományörző előadáson elhangzott, hogy sárga csizmát csak a főnemesek hordhattak akkoriban. Így már értem, miért visel Zrínyi Miklós minden festményen citromsárga csizmát. Azt is megtudtam, hogy a férfiak zsinóröve 200 méter zsinórból készült. Elképzelni sem tudtam, hogy tekernek maguk köré ennyi zsinórt minden öltözködéskor a katonák! De kiderült, hogy ezek előre elkészített darabok voltak. Felöltésük egyszerű volt, nem igényelt segítséget.

A dzsámi előterében és a bejárata körül mini lapidáriumszerűség látható oszlop- és oszlopfőtöredékekkel. A várat kívülről is körbejártuk. Megnéztük közelebbről a csónakok nélküli csónakázótavat és a várat körülvevő park néhány főirását.

Hazafelé meglátogattuk a Magyar-Török Barátság Parkot. Korábbi feltételezések szerint ide temették el I. Szulejmánt. Későbbi ásatások során kiderült, hogy mégsem ezen a helyen állt a szultán türbéje. De ez már egy másik történet...

A MUSZLIM NŐK VISELETE

Biztosan mindenki látott már kendővel vagy fátyollal eltakart arcú nőket. Ezeket a ruhadarabokat a muszlim nők többségében saját akaratukból viselik, - természetesen sok esetben a társadalmi nyomás is szerepet játszik. Az ilyen jellegű öltözködést a vallásuk írja elő annak érdekében, hogy fel lehessen ismerni a muszlim nőket, valamint hogy ne zaklassák őket idegen férfiak. A lányokat mind viselkedés, mind öltözködés terén szerénységre, visszafogottságra nevelik, ezért a lenge, testet eltakaró ruhák az elfogadottak. Ezeknek az öltözékeknek több fajtája is van, amelyek általában területhez kötöttek.

A csadort Iránban, Irakban és Pakisztánban viselik, amely félkör alakú, karkivágás nélküli, övvel vagy kézzel összefogható köpenyféle.

Az abaya fátyolszerű, bokáig érő, arcot szabadon hagyó ruha, otthon és családtagok előtt nem kötelező hordani. Dubaiban a legelterjedtebb.

A niqab a fejet és a felső testet takarja, az arcból csak a szemek látszanak. Sok nő csak idegen férfiak előtt viseli. Főként Szaúd-Arábia és Pakisztán területén hordják.

A shayla hajtogatástól függően láttathatja akár az egész arcot, vagy annak csak egy részét. Ezt minden iszlám vallású területen viselik.

A burka eltakarja az egész testet, a szem körüli résznél csak egy háló biztosítja a kilátást. Általában fekete vagy kék színű. A burkát Szaúd-Arábiában hordják a leggyakrabban.

Habár ezeket a ruhadarabokat a vallásuk miatt hordják a muszlim nők, a turistáknak is oda kell figyelniük egy-két dologra, amikor arab országba utaznak. Amennyiben lehetséges, kerülni kell a mélyen dekoltált, testre simuló, pántos ruhákat. Ha egy szent helyre (például mecsetbe) tervezünk ellátogatni, a hosszú kendő fontos kiegészítő lehet, valamint a vállakat sem szabad fedetlenül hagyni.

/Váli Mária Réka 10. A/

csador

abaya

niqab

shayla

burka

MIT REJT EGY KÉZFOGÁS?

Szinte mindenki tudja, hogy egy kapcsolat sorsa az első percekben dől el, mégis kevesen vannak tisztában azzal, hogy ők maguk milyen benyomást tesznek egy idegenre első találkozáskor. Ha rászánunk egy kis időt, és barátainkon, iskolatársainkon gyakoroljuk a kézfogást, hamar megtanuljuk, hogyan alakítsunk ki magunkról kedvező képet már a kézszorításnál. Ehhez nem kell más, mint egy függőlegesen tartott tenyér és a partner szorításához igazodó erő. Hogy miért? Arra most fény derül.

Amikor először találkozunk valakivel, az illető az első kézfogással öntudatlanul háromféle viselkedést közvetíthet felénk:

FENSŐBBSÉG: (1. ÁBRA)

„Ez az ember fölém akar kerekedni. Nem árt az óvatosság!” Felsőbbségi pozícióigényünket úgy közöljük, hogy kézfogáskor a mi tenyerünk (az ábrán a csíkos pulcsis kéz) néz lefelé. Persze nem teljesen fordítjuk lefelé, de a partner kezéhez képest fölül van, s ez azt közli vele, hogy mi akarjuk irányítani a találkozást.

ALÁZAT: (2. ÁBRA)

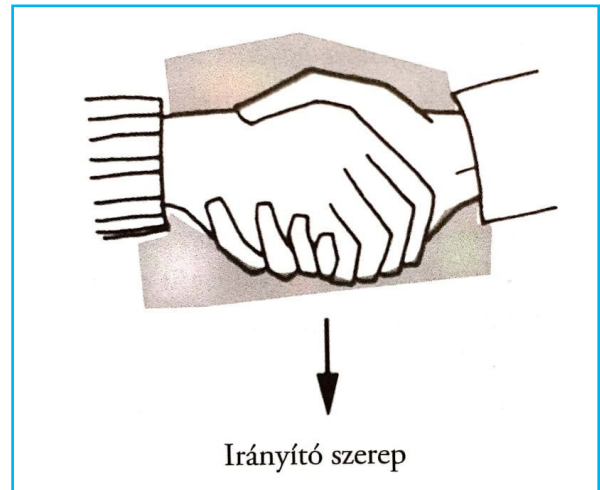
A felsőbbséges kézfogás ellentéte a behódoló kézfogás, ha fölfelé néző tenyérrel nyújtunk kezét. Ezzel szimbolikusan felkínáljuk a másik félnek a felülkerekedés lehetőségét, ahogyan a kutya a nyakát kínálja oda az erősebbnek. Ez a gesztus akkor hatásos, ha át akarjuk engedni az irányítást, át akarjuk ruházni a felelősséget, vagy például bocsánatot kérünk.

EGYENRANGÚSÁG: (3. ÁBRA)

Ha két domináns ember fog kezét, szimbolikus küzdelem megy végbe: ki-ki igyekszik a másik kezét behódoló pozícióba fordítani. Az eredmény egyfajta satu, amelyben mind a két kéz függőlegesen marad, s ettől egyenrangúság és kölcsönös megbecsülés támad a felekben, hiszen egyikük se hajlandó alávetni magát a másik akaratának.

Forrás: Barbara Pease - Allan Pease: A testbeszéd enciklopédiája

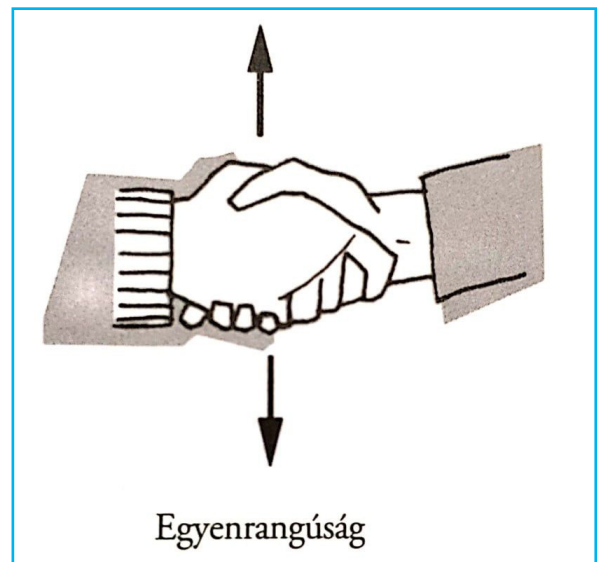
/Lichtenberger Zsuzsanna 11. B/

Irányító szerep

A behódoló kézfogás

Egyenrangúság

FRANKENSTEIN-AVAGY “A MODERN PROMÉTEUSZ”

Ezt a gótikus stílusú regényt Mary Shelley író írta 1816-ban, 18 éves korában. Őt tartják a sci-fi műfaj megteremtőjének. Férje Percy Bysshe Shelley volt, az angol romantikus költő és filozófus.

Frankenstein. Ezt a nevet hallva bizonyára sokaknak a vérszomjas, zöld rém ugrik be. De ez nem teljesen így van, ugyanis (Victor) Frankenstein a Szörny regénybeli alkotója, egy huszonéves egyetemista volt, aki egy napon úgy döntött, Prométheuszt játszik, teremt egy lényt, de lázadásáért örök szenvedéssel kell fizetnie.

Victor Frankenstein jómódú családban nevelkedett, apja gazdag diplomata volt. Kisgyermekkorában szülei adoptáltak egy rossz körülmények között élő kislányt, Elizabethet. Rajta kívül két fiatalabb fiútestvére is volt, William és Ernest.

Victor mindig is érdeklődött a természetfilozófia iránt. Gondolkodásmódját nagyban befolyásolták az ókor nagy alakjai. 17 éves korában, kicsivel az Ingolstadtba való utazása előtt édesanyja skarlátban elhunyt, ezért úgy döntött, a családjával marad, de Elizabeth rábeszélte, hogy iratkozzon be az ingolstadti egyetemre, hiszen azt szeretne volna, ha követi álmait és természetfilozófiát tanul. Victor megfogadta a lány tanácsát.

Az egyetemen egy professzora hatására (és valószínűleg édesanyja elvesztése miatti fájdalom miatt) elhatározza, hogy megfejti a halhatatlanság titkát, és valamilyen módon legyőzi a halált. Tanulmányai végéhez közeledve, hosszadalmas kutatások után rájött arra, hogy ezt mégis hogyan érheti el. Elhunyt emberek

testrészeiből, különös vegyszerek és egy rejtélyes villámlás segítségével megalkotott egy közel 3 méter magas Lényt, egy szörnyet, kinek bőre zöldes színű volt, szeme sárga. Mikor teremtménye életre utaló jeleket mutatott, főszereplőnk elborzadva attól, amit tett, elhagyta lakását, a Lényt magára hagyva. Mikorra visszatért, teremtménye eltűnt.

Ezt követően mély depresszióba esett, sejtette, hogy valami történni fog. Állapotán egyedül Henry Clerval, gyermekkori legjobb barátja tudott segíteni – hangulata sajnos nem sokat változott, ugyanis fél év múlva szörnyű híreket kapott otthonából. Legfiatalabb testvérét, Williamet meggyilkolták!

A fiú gyilkosa a Teremtmény volt, aki ezalatt a fél év alatt jutott el Genfbe. Am ezt egyedül Victor tudta, aki félve attól, hogy örültnek tekintik, nem szólt a Lényről senkinek. Így egy ártatlan szolgálólányt vádoltak meg William meggyilkolásával, majd ki is végezték.

Ettől kezdve a dolgok már csak rosszabbra fordultak. Pár hónap múlva a magányosan, szeretet nélkül, nyomorúságban élő

Lény újra megjelent, és ajánlatot tett alkotójának: ha készít neki egy társat, elhagyja Európát, és nem öl embert többé. Victor ígéretet tett erre, de aztán megszegte ígéretét, és ezzel élete végéig tartó szenvedésre ítélte magát. A Szörny megölt mindenkit, akit alkotója, Victor szeretett, ezzel egyedül hagyva őt bosszúra szomjasan, ugyanakkor tudva, hogy a Lény, akit teremtett, legyőzhetetlen.

/Raczkó Anna 10. A/

/Rajz: Varga Renátó/

ANIMEAJÁNLÓ

ANGEL OF DEATH

„Ki vagy valójában? Tedd fel magadnak a kérdést! Ki vagyok én? A valódi énem, vagy akinek hiszem magamat? Egy angyal vagy egy áldozat? A válasz új ajtókhöz vezet.”

Miután Rachel Garden felébredt egy olyan épületnek az alagsorában, amit nem ismer, és azt sem tudja, hogyan és miért került oda, mást sem szeretne, mint megtalálni a kiutat és visszatérni a családjához. De az események oda vezetnek, hogy olyan dolgokat tud meg a múltjáról, ami után az életkedve teljesen elhagyja, egyetlen kívánsága a halál. Hamarosan belefut egy különös, kötésekkal borított Zack nevezetű gyilkosba, aki éppen szökni próbál. Zack megígéri neki, hogy megöli őt, miután segített neki kiszabadulni. Szóval Zack és Rachel útnak indulnak és próbálnak sikeresen átjutni a szinteken, míg el nem érik a kijáratot. Miközben haladnak felfelé, egyre több örült alakkal kerülnek szembe, és úgy tűnik, hogy mindegyikük ismeri Rachelt. Hogyan kapcsolódik Rachel ehhez az épülethez és miért van benne?

Szembeszállni minden egyes szintnek az uralójával... Vajon Rachel és Zack elérik a kívánt céljaikat?

/Rákóczi Viktória 11. B/

KAKEGURUI

Történetünk a neves Hyakkaou privát akadémián játszódik, ahová Japán leggazdagabb családjainak a gyermekei járnak, és ami igencsak érdekes tananyaggal rendelkezik, mivel itt a diákok rangsora nem a könyvekből szerzett tudás vagy éppen a különböző sportokban elért eredményeik alapján működik, hanem hogy ki mennyire tud olvasni az emberek viselkedéséből és hogy ki mennyire ért az üzlethez. És mi lehetne jobb módszer ezeknek a készségeknek a csiszolására, mint a szerencsejáték? A Hyakkaou magánakadémián a győztesek királyként élnek, míg a veszteseket háziállatként kezelik. De amikor Yumeko Jamabi átkerül eme kiváltságos akadémiára, megtanítja ezeket a gyerekeknek, hogy ki is az igazi főnök.

/Rákóczi Viktória 11. B/

ZENE-KVÍZ

Kicsi Annám,
már lassan két hónapja nem tudok felőled!
Hívlak, üzenek, szinte zaklatom a barátaidat,
hogy legalább azt mondják meg, hogy vagy!
Zsika végül rámförmedt, hogy hagyjam ezt abba,
mert ezzel csak rosszat teszek neked, hogy
hagyjalak végre békén, adjak teret neked. És
meg is teszem, csak kérlek, kérlek, gyere haza!
Elköltözöm az ország vagy a világ másik felébe
is, ha szeretnéd, csak kérlek, könyörgöm, gyere
haza, hogy biztonságban tudhassalak. Életem
legnagyobb hibája volt, hogy elengedtelek.

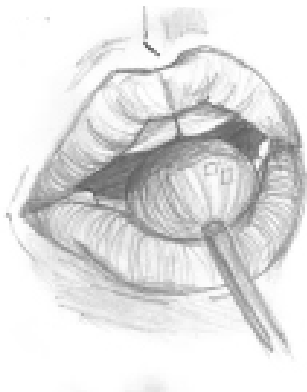
Szeretlek:

Ab.

Csak nézem a telefonom kijelzőjét, és
potyognak a könnyeim. Az elmúlt nyolc hét
valódi gyötrelem volt. Folyamatosan hívogattam,
üzengettem, keresett és kiabált. Nem egyszer volt
olyan, hogy feldúlta egy barátom lakását engem
keresve benne, vagy hogy napokig dübörgött
egy-egy ajtón.

Pedig a lehető legfeltűnőbb helyen voltam,
közvetlenül az alatta lévő lakásban. De hiába
táncikáltam volna egész nap az épületben, akkor
sem vette volna észre, hogy ott vagyok. Lukács
Ábrahám ugyanis senki mással nem foglalkozik,
csak saját magával és a fájdalommal.

Egészen az utolsó üzenetéig, amit két nappal
ezelőtt küldött. Azóta minden elcsendesült, és már
csak azt hallom, ahogy a fejem fölött egész nap
föl-alá járkál. Eddig csak követelt és követelt, meg
még egy kicsit követelt. De most már sajnálja és
bocsánatot kér. És az én szegény összetört szívem
elkezd vérezni, a szemem pedig könnyezni. Hirtelen
megrezen a telefon a kezemben, és pittyen egyet.
Újabb üzenet érkezett.

Egyetlenem!

Most látom csak igazán, mennyire rosszul
álltam hozzá a dolgokhoz az elmúlt két hónapban.
Még mindig nem tudom, hogy hol vagy, de remélem
a lehető legnagyobb biztonságban. Megbántottalak,
pedig sosem akartam ezt. Kisétáltál az életemből, és
egyszerűen nem bírom ki, hogy nem vagy a része.
Hiányzik az illatod, a mozis estéink, és az, hogy
megszídsz, ha késve érkezem. Hiányzik a nevetésed,
a hallgatásod, az érintésed, és még az is, amikor
veszekszünk. Egész nap mást sem csinállok, csak a
képeidet nézem, és fel-alá járkálok.

Az összes barátom azt mondja, hogy vége.
Felejtselek el, mert ennek annyi, elcseszttem. Már
hatezerszer elolvastam a búcsúleveledet és kezdem
mindinkább megérteni, hogy igazad volt.

Mint mindig. Kezdhetsz új életet, lehetsz új
férffival, lehet családod. De egy dologban biztos
vagyok. Te vagy életem szerelme, és sosem fog úgy
senki szeretni, ahogy én szerettelek:

Ab.

/Heincz Emma 11. B/

INTERJÚ AZ ÖSZTÖNDÍJASOKKAL

HEIL BALÁZS 11. A osztályos tanulónk kapta idén az egyik német nemzetiségi ösztöndíjat. Balázs szabadidejében zenél, gitározik, a TLG Acoustic és a Harmónia Rend-Band tagja.

MIT JELENT SZÁMODRA, HOGY ELNYERTED EZT AZ ÖSZTÖNDÍJAT?

Először is nagyon nagy megtiszteltetés, hiszen az osztályból csak két diák, az országból pedig csak kevesen kaphatják meg ezt a lehetőséget. Másrészt viszont felelősség is, hiszen ezért az ösztöndíjért a jövőben is mindent meg kell tenni. Örülök, hogy tanárim megbíznak bennem és támogatnak, legyen az tanulás vagy az élet bármely területe.

MIK A TERVEID A JÖVŐRE NÉZVE?

A jövőben is szeretnék a német nyelvvel foglalkozni. Érettségi után germanisztika szakon tervezem folytatni a tanulmányaimat. Nemcsak a német nyelvet, hanem Németországot is szeretném jobban megismerni. A terveim között szerepel, hogy fiatalon külföldön dolgozzak rövid ideig, hiszen nemcsak pénzkereseti lehetőség, hanem nyelvtanulás terén is előnyei vannak a németországi munkának.

MIÉRT EZT A GIMNÁZIUMOT VÁLASZTOTTAD?

Általános iskola első osztálya óta tanulok németet, és ezt szerettem volna tovább folytatni, amire itt Gyöngön a Tolnai Lajos Gimnáziumban volt lehetőségem. A környezet, a tanárok és az osztálytársaim ismerősek voltak, ezért a beilleszkedéssel nem adódott problémám. A bejárás és hazajutás is egyszerű. Természetesen a nyelvvizsga megszerzésének lehetősége sem egy utolsó szempont!

MILYEN ELŐNYÖD SZÁRMAZIK ABBÓL, HOGY NÉMET NEMZETISÉGI KÉTNYELVŰ TAGOZATON TANULSZ?

Az órák német nyelven zajlanak, ezért vannak tantárgyak, amikben nagy szerepet játszanak a szakszavak és kifejezések, ezáltal nagyobb szókincsre tehetünk szert. Ennek később is hasznát vehetjük, nyelvvizsgán, vagy az életben bárhol találkozhatunk ezekkel a szavakkal. Órákon, ha tehetjük, németül beszélünk, ezáltal is gyarapítva tudásunkat. Ez nem vesz el tőlünk sok szabadidőt, így tanítási időben is nagyon sokat tudunk fejlődni.

VAN PÉLDAKÉPED? HA IGEN, KI AZ ÉS MIÉRT?

Természetesen, mint a legtöbb fiatalnak, úgy nekem is van példaképem. Salamon Zsoltnak hívják, akit személyesen ismerek. Édesapám és testvérem révén már több éve ismerem őt. 2018 decemberében a zenekarommal Németországban, Darmstadtban és Griesheimban jártunk, ahol karácsonyi vásárokon adtunk koncertet. A zenekarral együtt jött Zsolt is, fordított és az ottani illetékesekkel beszélt. Amikor hallottam őt németül kommunikálni, akkor realizálódott bennem legelőször, hogy a nyelvnek milyen fontos szerepe van napjainkban. Jól beszél német és angol nyelven egyaránt, munkája során is hasznosítani tudja ezt a tudását. Egy beszélgetésünk során több tanáccsal és hasznos ötletekkel látott el engem nyelvtanulással kapcsolatban.

TÖRŐ ZSÓFIA 11. A osztályos tanuló érdemelte még ki az ösztöndíjat. Zsófi szabadidejében sokat olvas, nem csak magyar, hanem német nyelven is.

MIT JELENT SZÁMODRA, HOGY ELNYERTED EZT AZ ÖSZTÖNDÍJAT?

Hatalmas megtiszteltetés volt megkapni az ösztöndíjat, hiszen az osztályban rajtam kívül is sok tehetséges diák van még, német nyelvből és más tantárgyból is, ők szintén megkaphatták volna.

HOGY KÉPZELED EL MAGAD ÖT ÉV MÚLVA?

Sokszor elgondolkoztam már a kérdésen, különösen mostanában, mivel egy év múlva érettségizek. Érettségi után egyetemre szeretnék járni, szabad bölcsészetet és germanisztikát tanulni, és hogy utána mi lesz, az már a jövő zenéje.

MIÉRT VÁLASZTOTTAD A TLG-T?

Általános iskolában többször problémám akadt a tanárokkal, többször előfordult, hogy nem volt szaktanár. Nem fejlődött eléggé a nyelvtudásom sem, és úgy éreztem, a többi tantárgyból is le vagyok maradva. Ezért is volt jó lehetőség, hogy a hetedik osztályt már a Tolnai Lajos Gimnáziumban kezdhettem el, ahol minden feltétel megvolt a tanuláshoz.

MIÉRT AJÁNLOD EZT A GIMNÁZIUMOT MÁSOKNAK?

Minden tantárgyból jól felkészült tanárok tanítanak, a német nyelv tanítása is kiváló. Rengeteg új szót tanulhatok a sok német nyelvű órán, gondolok itt például német történelemre, német irodalomra, népmesére. Illetve van lehetőségem az idei tanévben ÖSD, jövőre DSD nyelvvizsgát tenni, amire külön fel is készítenek minket. A tanárok mindig kedvesek és segítőkészek. Mindent beleadnak, hogy segítsenek nekünk abban, hogy sikeresen zárjuk a tanévet, illetve hogy az érettségimnél jobb eredményt érjünk majd el. Fegyelmet tartanak az órákon, és mindig megoldják az osztályban felmerülő konfliktusokat, mindent megtesznek, hogy minél több programban részt vegyünk és sok szép helyre eljussunk, ami nekem mindig nagy élmény, jó szórakozás szokott lenni.

AZ ISKOLÁBAN, SZÜNETEKBE IS SOKAT OLVASOL. ÚJABB ÉS ÚJABB KÖNYVEKET LÁTOK A KEZEDBEN. MELYIK A KEDVENC KÖNYVED ÉS MIÉRT?

Sokféle műfajban olvastam idén is, de ezek közül csak pár volt, ami maradandó élményt nyújtott. Az egyik ilyen volt Boldizsár Ildikó *Hamupipőke Facebook-profilja*, ami egy meseterápiával foglalkozó könyv, amiben a szerző elmesél a pácienseinek egy mesét, amihez utána tanulságot fűz. Az egyik történet nagyon megfogott, mivel az író végzős diákoknak elmesélte a *Három kismalac* történetét, ami találó volt, hisz ahogy a mesében az erős ház megépítése volt a megmenekülésük oka, úgy nekünk is olyan szilárd alapot kell felépítenünk, amivel boldogulunk az életben.

Nyári kedvencem lett Sarah J. Maas *Tüskék és rózsák* udvara, ami egy *Szépség és a szörnyeteg*-átdolgozás, ám ez a világ tele van tündérekkel, mágiával és harccal, ám a főszereplő, Feyre is erős személyiség, aki megcáfolta a „találkozom egy férfival, rögtön beleszeretek, és ő lesz a nagy Őm”-tézist, ami a legtöbb könyvet jellemzi.

A harmadik idei kedvencem Agatha Christie *Karácsonyi krimik* című műve volt, amiben remekül bemutatja a szerző, milyen egy tipikus angol karácsony, szinte éreztem is az angol puding ízét a számban. Izgalmas volt a történet, és a gyilkos kiléte is megfejtethetetlen, így meglepő volt számomra.

/Folkmann-Papp Petra 12. A/

DEUTSCHER KLASSENZUG

SCHULE IN QUARANTÄNE

Das letzte Schuljahr könnte sowohl als positiv als auch als negativ bewertet werden. Wir haben viele schöne Momente erlebt, aber das Coronavirus gehörte nicht dazu.

Am 13. März hat unser Ministerpräsident verkündet, dass die Bildungseinrichtungen nicht mehr besucht werden können. Zuerst dachten wir, dass das Spaß machen wird, aber später haben wir realisiert, dass man viel mehr lernen muss, als bei einem „normalen“ Schultag. Ich fand es super, dass wir nicht früh aufstehen mussten, aber es war schwer, die Zeit einzuteilen. Es wurde kein fester Stundenplan festgelegt, deshalb gab es einige interessante Situationen. Es kam zu Gute, dass nur wenige Klassenarbeiten geschrieben worden sind, denn der Lehrstoff sollte auch behalten werden. In einigen Fällen fühlten wir, dass es leichter gewesen wäre, wenn wir in bestimmten Fächern mit dem Lehrer zusammen gearbeitet hätten. Außerdem muss es erwähnt werden, dass wir unsere

Mitschüler sehr vermisst haben. Leider konnte die Abschiedsfeier nur online organisiert werden, deshalb war die Stimmung ungewöhnlich. Im April haben wir erfahren, dass unsere vorgehobene Abi-Prüfungen verschoben werden, deswegen waren wir ein bisschen enttäuscht, denn wir haben viel geübt, um sie mit einem guten Ergebnis ablegen zu können. Ich meine, dass diese Zeit für die Zwölftklässer das Schlechteste war, weil sie mündlich nicht geprüft werden durften. Hoffentlich wird die Situation bei uns ganz anders!

Letztendlich kann ich sagen, dass die digitale Schule mir nicht gefällt, weil ich sie nicht effektiv halte. Ich möchte mich jeden Tag mit meinen Freunden in der Schule treffen und hoffe, dass ich ein gutes Abi-Zeugnis besitzen werde, deshalb drücke ich für alle Abiturienten den Daumen, und hoffe, dass wir im zweiten Halbjahr normalen Unterricht haben.

/Bence Mayer 12. A/

/Rajz: Buzás Krisztián/

/Rajz: Berényi Balázs/

UNSERE FREIZEIT

OHNE TANZEN KEIN LEBEN

„Tanz ist die verborgene Sprache der Seele“
(Martha Graham)

Wenn mich jemand fragen würde, was ich in meiner Freizeit mache, könnte ich Vieles aufzählen, wie zum Beispiel das Lesen, Musik hören oder die Schulzeitung führen. Aber was ist mein Lieblingshobby? Das Tanzen. Diese Beschäftigung bedeutet für mich Freiheit, Freude, Liebe, Harmonie und Vertrauen.

Eigentlich tanze ich, seitdem ich gehen kann. Die ersten Tanzschritte habe ich zu Hause in engstem Kreise, also in der Familie erlernt. In einer ungarndeutschen Volkstanzgruppe tanze ich seit 12 Jahren. Warum ungarndeutsch? Denn ich bin ungarndeutscher Abstammung. Ich höre ganz viel deutsche Musik, mit denen man diese Tänze üben kann. Diese Liebe zum Tanzen habe ich von meinen Ahnen geerbt und ich denke, meine Aufgabe ist, dass ich dieses Gefühl spüre, aufbewahre und weitergebe. Warum ist es gut zu tanzen? Das ist

eine Art der Kunst. Es gibt ein Verhalten, man muss pünktlich sein und nicht zuletzt Rhythmusgefühl haben. Trotzdem fühlt man sich dabei frei und locker. Da muss man nicht sprechen, denn der Tanz sagt jedem etwas anderes. Mit den Gesten zeigt man, was man nicht aussprechen kann, sondern die Gefühle. Wenn ich tanze, dann ist es für mich wichtig, dass ich Vertrauen zu meinem Tanzpartner habe. Ich bin auch froh, dass ich jetzt schon mit dem Tanzen soweit bin, dass ich es nicht nur bekomme, sondern auch weitergeben kann. Hier denke ich daran, dass ich die Möglichkeit hatte selbsthergestellte Choreografien oder auch Choreografien von bekannten Tänzern Schulklassen einzulehren. Dies war eine große Herausforderung für mich, aber als ich die Kinder auf der Bühne sah, wie strahlend sie die eingeübten Tänze vorgetragen haben, habe ich das Gefühl gehabt, was man nicht beschreiben kann.

So denke ich, dass ich solange tanze werde, bis ich lebe, denn ohne Tanzen gibt es kein Leben für mich.

/Petra Folkmann-Papp 12. A/

WARUM MAG ICH LESEN?

Wenn ich von jemandem die Frage bekomme: „Was ist dein Hobby?“, gebe ich immer die Antwort: das Lesen.

Als ich 12 Jahre alt war, habe ich ein Buch namens Laura Leiner: *Szent Johanna Gimi* gelesen. In diesem Buch ist über ein Mädchen geschrieben worden, das Neunklässlerin in einem Gymnasium wird. Wir können mit ihr 4 Jahre erleben, die sie in der Schule verbringt. Während dieser Zeit wird sie mit neuen Freunden, vielen witzigen, ergreifenden Erinnerungen und mit Liebe bereichert. Dieses Buch hat mir so gefallen, dass ich es an einem Tag gelesen habe. Danach habe ich angefangen, immer mehr Bücher zu lesen. Dazu möchte ich noch hinzufügen, dass Laura Leiner meine Lieblingsschriftstellerin wurde. Vor allem bevorzuge ich Jugendromane und solche Bücher, die von übernatürlichen Themen handeln, daneben bin ich auch für andere Arte offen.

Ich denke, dass auch die Vorteile des Lesens erwähnt werden müssen. Nach meiner Auffassung ist es nicht nur gut, sondern auch nützlich, etwas zu lesen. Mit dieser Tätigkeit kann man die Kreativität, die Fantasie, das Gedächtnis verbessern, oder die Konzentrationsfähigkeit entwickeln. Weiterhin gibt es wohltätige Wirkungen, wie die Verminderung von Stress und die Erweiterung der Kenntnisse, des Wortschatzes. Als Positives lässt es sich noch hervorheben, wenn man liest, hat man die Möglichkeit, vor den Problemen in eine andere Welt zu flüchten, sich ein bisschen entspannen.

Heutzutage ist es über eine große Anzahl von den Jugendlichen zu wissen, dass sie nicht lesen mögen. Entweder sagen sie, dass die Filme besser seien als die Bücher oder es langweilig sei zu lesen. Ich wäre sehr froh, wenn sich ihre Meinung in der Zukunft verändern würden.

/Fanni Mayer 12. A/

GEDICHTE

DIE SCHÖPFUNG

Herr, mein Gott, du erschufst die Bäume
Und dazwischen Zwischenräume.
Manchmal schenkst du Blitz und Donner,
Manchmal aber auch die Sonne.

Öfter gibt es auch den Regen,
Aber nur mit deinem Segen.
Unter einer großen Tanne,
Steht auch Milch in einer Kanne.

Eine kleine, süße Katze
Sitzt daneben und putzt sich ihre Tatze.
Da schleicht sich ein Fuchs an ein kleines Reh,
Dann plötzlich springt er auf das arme, kleine Reh.

Auf einem Ast,
So dick wie ein Mast,
Sitzt ein pechschwarzer Rabe,
Deine gute Gabe.

Und daneben: Die alte, große Eule.
Da kommt der Wolf mit seinem schrecklichen
Geheule.
Dann kommen wir raus aus dem Wald,
Die Sonne geht unter, schon bald.

Der schöne, rote Sonnenuntergang
Ist schon in Gang.
Danke Herr, dass wir dürfen erleben,
Dieses wunderschöne Leben.

GOTTES SCHÖPFUNG

Gott schuf alles,
Raues und auch kahles.
Gott schuf dich
Und mich.

Gott schuf Bäume
Und dazwischen Zwischenräume.
Gott schuf Sterne
Die aussehen wie Kerne.

Gott schuf Wasser,
Es wird nicht nasser.
Gott schuf Tiere,
Zum Beispiel die Stiere.

Gott schuf Sprachen,
Die uns manchmal Schwierigkeiten machen.
Gott schuf Land,
Mit seiner Vaterhand.

Gott schuf die Atmosphären,
Er ist der Höchste aller Herren.
Gottes Schöpfung ist so wunderbar,
Manchmal aber auch sehr sonderbar.

/Gedichte von Andreas Eirich 9. A/

KÖNYVVAJÁNLÓ

JESSICA PARK: 180 MÁSODPERC

Allison már három éve rejtőzködik a világ elől az Andrews College hatalmas egyetemén. Teljesen beleolvad a diákok tömegébe, és ez tökéletesen megfelel neki. De a magány és a múltjának képei egyre jobban eluralkodnak rajta, és már nem biztos, hogy kézben tudja tartani élete apró darabkáit. Talán örökre a sötét kis buborékában ragad,

ha nem vonják be egy szociális kísérletbe teljesen véletlenül. A feladat egyszerű. 180 másodpercig (azaz három percig) egy idegen szemébe kell néznie. Egyszerűnek tűnik, igaz? Ám ez alatt a pár perc alatt olyan kapocs jön létre Allison és (a médiasztár) Esben között, amelyre egyikük sem számított!

/Heincz Emma Krisztina 11. B/

MICHELLE HODKIN: MARA DYER ESZMÉLÉSE

Pár hónappal ezelőtt egy tragikus baleset rázza meg Mara szülővárosát. Ő és még három barátja épp feltérképeztek egy elhagyatott pszichológiai intézetet, mikor az váratlanul rájuk omlott, és a diákok bent ragadtak. A baleset egyetlen túlélője Mara, aki semmire sem emlékszik az aznap esti történésekből. Mara képtelen

visszatérni a régi iskolájába a legjobb barátnője nélkül, ezért a családja egy másik városba költözik. Sajnos a lány itt sem tud megszabadulni a rossz emlékektől és az előérettől, hogy itt valami nagyon nincs rendben. És ebben az a különös és nagyon helyes fiú is megerősíti, aki valahogy mindig az útjába kerül.

/Heincz Emma Krisztina 11. B/

CAT PATRICK: ÚGYIS ELFELEJTEM

London annyira hétköznapi, amennyire csak egy tizenhat éves lány lehet. Életképtelen, ha nincs nála a telefonja, folyton elkésik, és a népszerű lányok ok nélkül bunkók vele. Az egyetlen dolog, amiben különbözik az iskolája többi diákjától az az, hogy a múlt és a jövő fogalma teljesen más számára. London minden éjjel 4:33-kor elfelejt mindent, amit aznap átélt, álmában

pedig a jövőt látja egészen addig, míg meg nem éli az adott álombéli emléket és ezután újra elfelejti azt. Vajon mi okozza ezt? Mióta tart ez az állapot? És mit tudhat meg magáról és a saját életéről azzal, hogy látja a jövőjét? De legfőképp... mi köze van mindehhez annak a barna Converse All Stars-t viselő fiúnak?

/Heincz Emma Krisztina 11. B/

HAL A TORTÁN

Az én hobbim mindenki számára hasznos és szükséges cselekvés, bár sok ember nem szabadidős tevékenységként tekint rá, hanem a mindennapok részeként. Imádok sütni-főzni, minél egzotikusabb ételeket és süteményeket készíteni. Mindig nagy öröm számomra, mikor valaki megízleli a kezem által elkészített ételt. Ilyenkor a szívemet és lelkemet átjárja a végtelen öröm és boldogság, hogy adhattam magamból valami olyat, ami én vagyok, ami engem leköt és boldoggá tesz! De ne szaladjunk ennyire előre!

Mikor elkezdünk valamit csinálni, akkor nem biztos, hogy elsőre úgy sikerül, ahogyan azt mi elképzeltük. Így voltam ezzel én is. De nem adtam fel soha, ha nem sikerült valami olyan szuperül, akkor odaálltam, és még egyszer megpróbáltam. Voltak kudarcaim, de sosem bántam a hibáimat, hiszen ezekből rengeteget tanultam, és ezáltal tudtam, mit ne rontsak el máskor.

Egészen kiskorom óta sütök-főzök. Az első ételem spagetti volt, ami sikeresen a padlón végezte. De például volt olyan is, amikor a konyharuha ott lángolt mellettem. Tizenegy évesen megláttam a tévében egy főzőműsort, ahová gyerekek jelentkezését várták. Jelentkeztem én is, majd behívtak egy próbafőzésre, de sajnos a műsorban nem versenyezhettem. Ezután nagyon sokat gyakoroltam és fejlődtem, de ennek ellenére következő évben nem volt bátorságom újra jelentkezni. Talán féltem egy újabb kudarctól. Majd 14 évesen megismertem a barátomat, akinek először egy brassóit készítettem. Sosem felejttem el a reakcióját, ami ennyi volt: „Ez annyira finom, hogy esküszöm, elveszlek feleségül!” Mondanom sem kell, ez hihetetlenül jólesett, és még több önbizalmam lett!

Tehát számomra ez az a hobbi, amit a legjobban szeretek csinálni, és mindenkinek azt tanácsolom, ha szeret valamit az életben és falakba is ütközik néha vagy elsőre nem úgy sikerül, ne adja fel, hiszen az erőfeszítéseknek mindig, mindenkor meglesz a gyümölcse.

/Kovács Viktória 11. B/

EGYSZERŰ SÜTEMÉNY KEZDŐKNEK

Hideg időben beindulhat a fantáziánk sütemények terén. Többet vagyunk otthon, begubózunk, és egy idő után a családunk követelni fogja az édességet. Van pár könnyű, egyszerű sütemény, aminek az elkészítése nem igényel különösebben nagy tapasztalatot. Ilyen például a BROWNIE. Ez a világ egyik legszerethetőbb, csupa csokis sütije. Egyszerű és sokféleképpen elkészíthető. A brownie főleg Amerikában kedvelt kevert süti, de már Magyarországon is népszerű. A recept több változatban is létezik. Most egy klasszikus receptet írok le, amit dióval, fagyival vagy fagyasztott gyümölcsökkel is fogyaszthatunk.

HOZZÁVALÓK:

- 300 g étcsokoládé
- 200 g vaj
- 230 g cukor
- 100 g liszt
- 80 g cukrozatlan kakaópor
- 5 db tojás
- 2 teáskanál vaníliakivonat
- 1 teáskanál sütőpor

ELKÉSZÍTÉS:

Az étcsokit vízgőz felett összeolvasztjuk a vajjal. Közben a tojásokat kettéválasztjuk. A fehérjét egy csipet sóval kemény habbá verjük, a sárgáját a cukorral és a vaníliával kihabosítjuk, majd kis adagokban hozzákeverjük a felolvasztott vajas csokit. Ezután a száraz hozzávalókat is belekeverjük, majd az egészet fellazítjuk a tojásfehérjehabbal. Kivajazott formába öntjük a masszát, és 180 fokra előmelegített sütőben 25 perc alatt készre sütjük. Ha kicsit lágyabbra szeretnénk, hamarabb, ha kicsit tömörebbre, akkor kb. 5 perccel később vegyük ki. Készítsétek el bátran, nem fogjátok megbánni!

/Ignác Viktória 12. B/

GASZTRO-ROVAT

CSUPA CSOKI KOCKA

HOZZÁVALÓK:

Piskóta:

- 3 db tojás
- 4 evőkanál víz
- 20 dkg cukor
- 1 dl étolaj
- 15 dkg finomliszt
- 2 evőkanál kakaópor
- 2 teáskanál sütőpor

Főzött krém:

- 2 evőkanál cukor
- 2 evőkanál liszt
- 2 dl tej
- 3 evőkanál cukrozatlan kakaópor

Vajas krém:

- 25 dkg vaj
- 20 dkg porcukor
- 3 evőkanál cukrozatlan kakaópor

ELKÉSZÍTÉS:

Piskóta:

A tojásokat kettéválasztjuk. A sárgáját vízzel elkezdjük verni, majd hozzáadjuk a cukrot. Ha megkaptuk a kemény habot, hozzákeverjük az olajat, majd apránként a sütőport és a kakaót, majd a lisztet. A tojásfehérjét kemény habbá verjük, és apránként hozzákeverjük a kakaós masszához. Egy tepsit kibélelünk sütőpapírral, beleöntjük a tésztát. Előmelegített sütőben 180 °C-on 20-25 percig sütjük. Ha kész, hagyjuk, hogy teljesen kihűljön, mert ha melegen vágjuk fel, eltörhet.

Főzött krém elkészítése:

Egy kis lábosba beletesszük a cukrot, a lisztet és a tejet. Lassú tűzön, kevergetve besűrítjük. Ha besűrűsödött, akkor belekeverjük az átszitált kakaóport, és hagyjuk, hogy kihűljön.

Vajas krém:

A vaját habosra keverjük a cukorral és az átszitált kakaóval. Majd ebbe óvatosan belevegyítjük a kihűlt főzött krémet.

Felvágjuk a piskótát, és megkenjük a krémmel. Hagyunk egy-két kanálnyit a tetejére. Ha kész, akkor tegyük be a hűtőbe 1-2 órára, majd vágjuk kockára. Jó étvágyat!

TÚRÓS RÉTES

HOZZÁVALÓK:

- készen megvásárolt réteslap – De vigyázz, mert nem egyformák! Én egyszer vettem olyat, amiben 9 lap volt és olyan, mint a papír. Nekem nem jött be. (Nekünk viszont igen – a szerk. :-)
- 500 g túró
- 200 g tejföl
- 2 tojás
- mazsola
- citromhéj, citromlé
- cukor ízlés szerint

ELKÉSZÍTÉS:

Összekeverjük a töltelék hozzávalóit, ha szükséges, kissé kinyújtjuk a réteslapot, belesimítjuk a tölteléket, feltekerjük. Megkenjük a tetejét tojássárgájával, 180 °C-on sütjük, amíg szép aranybarna lesz a teteje.

RAFFAELLO GOLYÓ HÁZILAG

HOZZÁVALÓK:

- 250 g mascarpone
- 200 g kókuszreszelék
- 1 evőkanál eritrit / cukor
- vaníliaaroma ízlés szerint
- 30 db mandula

ELKÉSZÍTÉS:

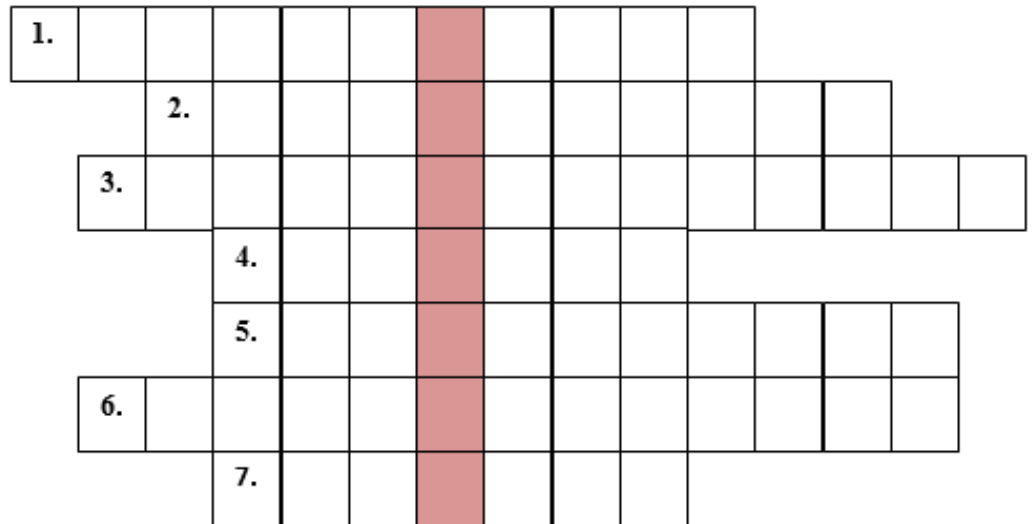
A hozzávalókat (a mandula és egy kevés kókuszreszelék kivételével) összekeverjük. Golyókat formálunk a masszából, közepükbe tehetünk egy-egy szem pucolt mandulát. Megforgatjuk még egy kicsit kókuszreszelékben a golyókat, és már kész is! Berakhatjuk még pihenni a hűtőbe 10-15 percre, úgy még finomabb!

/Fink Fatima 12. C/

KERESZTREJTVÉNY

/Fotó: Frey Ákos/

A keresztrejtvény meghatározásai a hobbi témaköréhez tartoznak.

1. Ennek a sportnak a célja, hogy különféle gyakorlatok segítségével növelje az izomzatot.
2. Olyan tevékenység, amelynek során a koordinációs képességünk fejlődik, illetve kiválóan fejleszti a testtudatot. Emellett ha rendszeresen végezzük, pozitívan hat szívünkre és érrendszerünkre.
3. Mindenki szabadidős tevékenységei között ott szerepel. Olykor felvidítja a kedvünket, máskor pedig a szomorúságunkkal azonosul.
4. A legkedveltebb téli sportok közé tartozik, de valaki annyira megszállottja, hogy a kedvenc hobbijaként tekint rá.
5. Ütővel játszott labdajáték. Szigeti Ottó ennek a tevékenységnek a kiemelkedő alakja.
6. Ez egy nagyon különleges elfoglaltság, általában azok töltik el az idejüket ezzel, akiknek fontos a környezet tisztán tartása.
7. E szabadidős tevékenységen keresztül fejleszthetjük kreativitásunkat, azonban szükséges hozzá némi kezűgyesség. Érzelmek kifejezésére szolgál, illetve stresszlevezető hatása van.

MEGFEJTÉS:

/Bóni Jázmin Ivett 12. A/

ÍRTÁK ÉS SZERKESZTETTÉK:

Bakonyi Lili
Baksai Boglárka
Berényi Balázs
Bóni Jázmin
Czechmeiszter Dorina
Dránovics László
Eirich Andreas

Fink Fatima
Gányi Csongor
Hargitai Emma
Heil Balázs
Heincz Emma
Hille Verena
Ignác Viktória

FŐSZERKESZTŐK:

Folkmann-Papp Petra
Lichtenberger Zsuzsanna
Oszkó Katalin

CÍMLAPFOTÓ:

Fink Fatima

BELSŐ BORÍTÓFOTÓK:

Fink Fatima, Frey Ákos

HÁTSÓ BORÍTÓ:

Keppel Emma

Kacsándi Petra
Kovács Dorka
Kovács Viktória
Mátis Rebeka
Mayer Bence
Mayer Fanni
Mészáros Zoltán

Nagy Brigitta
Néth Lara
Orbán Rebeka
Rackó Anna
Rákóczi Viktória
Schulcz Vivien
Váli Mária Réka

TANÁRAINK, AKIK SEGÍTETTEK, HOGY EZ AZ ÚJSÁG LÉTREJÖHESSEN:

Szűcs Rozália
Bán Tamás
Szegetes Zsuzsa

RAJZOLTÁK:

Berényi Balázs
Buzás Krisztián
Frey Ákos
Keppel Emma

Lichtenberger Zsuzsanna
Mátis Rebeka
Mészáros Zoltán
Schulcz Vivien
Varga Renátó

Domokosné Zsiga Mónika
Fork Rózsa
Szloboda Anita
Témer Zsuzsanna

FÉNYKÉPEZTÉK:

Csik László
Fink Fatima

Frey Ákos
Mátis Rebeka

KÖSZÖNET A SEGÍTSÉGÉRT:

Gerth Ábelnek és
Orosz Csanádnak

TOLNAI LAJOS GIMNÁZIUM

WWW.HISK.HU